

Vi er stillet over for et valg

Leder fra LaRouche PAC, 21. sept., 2017 – Det store spørgsmål, som historien stiller os i dette øjeblik, og som vil afgøre den fremtidige, historiske kurs, og endda, om der i det hele taget bliver nogen fremtidig historie, er, om USA, under præsident Donald Trump, fuldt og helt vil gå sammen med Kina og Rusland i det store Verdenslandbro-projekt samtidig med, at USA gennemfører statsmand og økonom **Lyndon LaRouches Fire Love**.

Præsident Trumps tale for FN den 19. sept., som med overlæg er blevet fuldstændig forvrænget af de løgnagtige transatlantiske medier, demonstrerer for enhver, der tager sig tid til at læse den, hvor tæt vi er på endelig at skabe de historiske forandringer til det bedre – hvis vi handler nu. Som det ses i de nedenstående, korte uddrag, så var præsident Trumps faktiske tale en passioneret appel til den suveræne nationalstats evne til at forbedre skæbnen og vilkårene for menneskeheden, og suveræne nationalstaters evne til at gøre fælles sag på vegne af den menneskelige art og faktisk skabe en ny renaissance. Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov responderede korrekt til fremstødet i præsident Trumps tale som helhed, da han karakteriserede den som »bemærkelsesværdig« og »en meget velkommen erklæring, som vi ikke har hørt fra en amerikansk leder i meget lang tid«.

Samtidig var der også de barske fordømmelser af fire udenlandske regeringer. Der er ingen grund til at gentage dem her, for det er det eneste, medierne har dækket af talen, hvor de i en uendelighed gentager og udlægger det. Men det er uklogt, og de øger faren for krig.

LaRouche-bevægelsens bestræbelser nu kan være afgørende for, hvilken vej, dette går, selv på kort sigt. Vil kupforsøget mod

præsidenten blive overvundet og endelig sætte ham fri til fuldt ud at samarbejde med Rusland og Kina, som han ønsker, og som han må? Det vil forandre alt.

Den hårde kampagne imod »Russia-gate«-svindlen mod præsidenten, som blev udkæmpet ved hjælp af *Veteran Intelligence Professionals for Sanity's* (VIPS) memorandum fra 24. juli, har inspireret flere kræfter til at gå ind i kampen. Og den har været med til at inspirere dem, der allerede kæmper, til at kæmpe mere beslutsomt og ihærdigt. I går udgav Bill Binney og Ray McGovern fra VIPS, der netop har talt på en *EIR*-konference i Manhattan den 9. sept., en ny hit-artikel, »Flere huller i narrativen om Russia-gate«, på *Consortium News*, og som snart vil komme i *EIR*-magasinet. De fører krigen direkte over i fjendens lejr og giver ingen indrømmelser. Ligeledes i går tweetede chef for WikiLeaks, Julian Assange, at hverken Robert Muellers team eller Senatets Efterretningskomite havde »gjort sig den ulejlighed« at kontakte WikiLeaks eller ham selv. Dette gør hele deres såkaldte efterforskning ugyldig – at de ikke gør noget som helst forsøg på at kontakte en part, der alene er i besiddelse af betydningsfulde, og muligvis afgørende, beviser.

Nu har orkanen Maria »totalt ødelagt«, som præsident Trump sagde, Puerto Rico, som aldrig før i dets historie. Dets elektricitetsnet er ødelagt og må genopbygges fra grunden. Der er massive oversvømmelser. Den føderale regering responderer til nødsituationen, men det stiller omgående det overordnede spørgsmål: en genopbygning af alle de ramte områder i USA og indsættelse af den rette, nye infrastruktur, kan kun gøres gennem LaRouche-planen og LaRouches Fire Love, indbefattet massiv udstedelse af statslige kreditter sådan, som LaRouches handleplan for nødsituationen, »Ikke flere Harvey-katastrofer« fra 31. august, dikterer.

Foto: Præsident Donald J. Trump taler for den 72. samling af FN's Generalforsamling. (Official White House Photo by D. Myles Cullen)

Rusland, Kina og USA kæmper for at afslutte den unipolære verden og etablere en interessernes harmoni blandt suveræne nationalstater

Leder fra LaRouche PAC, 20. sept., 2017 – Abraham Lincolns store økonom, Henry C. Carey, skrev i 1851 en bog med titlen, »The Harmony of Interests« (Interessernes harmoni). Han fremførte, at industriens, landbrugets og kommercielle foretagenders interesser var indbyrdes afhængige, og at det samme var tilfældet for regering, forretningssamfund og arbejderklassen. Lyndon LaRouche har længe været fortaler for, at det samme koncept var afgørende for verdensfred og udvikling blandt nationer. I sin artikel fra 2010, »[The Question Before US](#)«, opfordrede LaRouche til, at de »fire magter« (Rusland, Kina, Indien og USA) indleder en »missionsorienteret proces for transformering af verdens økonomiske systemer, bort fra de nuværende, ødelæggende virkninger af underkastelse af et implicitt finansielt imperialistisk, globalt, monetært system« og skabe fundamentet for »gensidigt fordelagtigt, globalt samarbejde blandt folkeslagene, der er organiseret som et samfund af henholdsvis suveræne nationalstater«.

Præsident Trump gav i sin tale i FN udtryk for samme tanke:

»Hvis vi entusiastisk skal gribe de fremtidige muligheder og overvinde de aktuelle farer sammen, kan der ikke være nogen erstatning for stærke, suveræne og uafhængige nationer – nationer, der er rodfæstet i deres historie og engageret i deres bestemmelse; og vigtigst af alt, nationer, der har patrioter, mænd og kvinder, der er villige til at yde ofre for deres land, deres medborgere og for alt det i den menneskelige ånd, der er bedst.«

Den russiske udenrigsminister var en af dem, der roste talen. »Jeg mener, at det er en meget velkommen erklæring, som vi ikke har hørt fra en amerikansk leder i meget lang tid«, sagde han til AP og TASS efter et frugtbart møde med udenrigsminister Rex Tillerson. Han bemærkede, at den aktuelle, sørgelige tilstand i de amerikansk-russiske relationer skyldes »arven efter Obama-administrationen«.

Præsident Trump har afvist den »unipolære verden«, som den blev promoveret af de neokonservative – både Bush-fraktionen hos republikanerne og Obama/Hillary-fraktionen hos Demokraterne – som mener, at USA er den »eneste supermagt« og må holde andre nationer svage (Rusland og Kina i særdeleshed) for at bevare denne dominerende stilling. Han har insisteret på at blive venner med Rusland, og han har krævet et samarbejde med Kina om den Nye Silkevej. Dette er den grundlæggende årsag til hysteriet omkring ham, centreret i Det forenede Kongerige og de korrupte elementer i Bush- og Obama-æraens efterretningstjenester, der er i færd med at orchestre et *coup d'état* imod nationens præsident.

Dette kupforsøg begyndte med en indsats for at oppiske frygt og vrede mod Rusland i den amerikanske befolkning, som udmaled Trump som en russisk marionet. Da dette mislykkedes, forsøgte de at fremprovokere racekrig i Amerika og udmaled Trump som tilhænger af hvidt overherredømme. Også dette mislykkedes. Alt, hvad de nu har tilbage, er Robert Mueller, James Comey og James Clapper, Obama/Bush-håndlangerne, alle notoriske løgnere, der nu er blevet fanget i endnu en stor

løgn i deres desperate fremstød for at bringe USA's regering til fald. Som Trump anklagede i et Tweet fra 4. marts: »Har netop fundet ud af, at Obama har aflyttet mig i Trump Tower lige før sejren. Fandt ingenting. Dette er 'McCarthy-isme'!« Comey og Clapper har højlydt benægtet denne aflytning – men det er nu blevet afsløret, at Trumps kampagneleder, Paul Manafort, der havde en lejlighed i Trump Tower, blev aflyttet i den periode, hvor han ledede kampagnen.

Wall Street Journal, der har oplevet internationalt oprør over, hvordan avisen dækker Trumps præsidentskab, udgav en stærk leder i dag, som direkte afslører: Comeys og Clappers løgne; britisk efterretningstjenestes rolle i Russiagate-efterforsknings-fuphistorien; og FBI's og Justitsministeriets hindring af retfærdighedens gang med deres blokering af en indsats fra Kongressens side for at efterforske hele roderiet.

I dag sagde Helga Zepp-LaRouche, at al råben og skrigen om Trumps FN-tale, der kun fokuserer på hans barske ord om Nordkorea, Iran og Venezuela, kommer fra dem, der desperat forsøger at klamre sig til det gamle paradigme for den unipolære imperieverden med anglo-amerikansk dominans. Den politiske kamp for at etablere »et samfund af suveræne nationalstater« er nu blevet udtalt af præsidenten, alt imens Vladimir Putin konsekvent har insisteret på, at den Nye Silkevej netop er baseret på et sådant samfund af suveræne nationalstater.

At bringe denne nye realitet i forgrunden har aldrig været så presserende, eller så gennemførligt. Det amerikanske folk griber ud efter midlerne til at løfte deres ånd mod noget bedre, i traditionen efter det nu mistede Amerikanske System for politisk økonomi. Enden på Imperium er inden for vor rækkevidde, og en verden, baseret på menneskets sande værdighed gennem et samfund af suveræne nationalstater, er midlet til dette mål.

Foto: Præsident Donald J. Trump på den 72. FN's

Zepp-LaRouche: Går vi ned sammen med det transatlantiske finanssystem, eller går vi frem sammen med den Nye Silkevej? Dét er spørgsmålet

Leder fra LaRouche PAC, 19. sept., 2017 – Det følgende er et let redigeret udskrift af Helga Zepp-LaRouches bemærkninger under en diskussion med europæiske kolleger den 19. sept.:

Verden er i meget hastig forandring, og jeg ville sige, at hovedkampen bliver: Vil det finansielle sammenbrud bringe det transatlantiske system ned først, og skabe kaos og uorden, eller vil vi være i stand til at skabe orden i det – med USA og Europas nationer, der går sammen med den Nye Silkevej i et fuldstændig nyt, økonomisk system? Det lyder måske vanskeligt for mange mennesker, men det er faktisk absolut inden for rækkevidde.

Først og fremmest, så er finanskrisen verserende og uafklaret. Der var advarslerne fra BIS, den Internationale Betalingsbank, fra Adam Smith Institute, fra Giulio Tremonti, *Die Welt*, *Der Spiegel* osv. De advarer alle om, at den kommende finanskriser er en »ulykke, der blot venter på at ske«. Det tiltager

virkeligt i styrke; det står bare ikke klart, *hvornår*: Bliver det ved udgangen af det indeværende kvartal, dvs. ved slutningen af finansåret? Vil det blive udløst af en anden faktor?

Men hovedsagen er, at finanselitens manglende vilje, eller uvillighed, deres totale uvillighed til at gøre noget ved årsagerne til 2008-krisen, nu hævner sig. Det står langt værre til med alle parametre end i 2008. Hvis de sætter rentesatserne op blot en lille smule, vil »zombie-bankerne«, »zombie-firmaerne« brase sammen med et brag. Og dette er virkeligheden.

De nuværende politikere, der tilslører dette, er enormt ansvarlige, kriminelt ansvarlige, fordi de udsætter den almindelige befolkning for enorme trængsler, hvis dette skulle ske. Det sker allerede i form af, at de rige bliver rigere, og de fattige bliver fattigere. Og især i Tyskland, hvor vi i øjeblikket har denne såkaldte »valgkampagne«, er mediernes medskyldighed med at holde alle relevante spørgsmål ude af debatten, det er – Goebbels ville skamme sig over at være en sådan amatør og 'nobody', i sammenligning med, hvad disse massemedier gør i øjeblikket mht. at holde virkeligheden ude af dette: Både mht. faren for det nuværende system, men selvfølgelig også mht. potentialet i det nye system, den Nye Silkevej. Og hvis folk ikke har noget kendskab til det, har de så noget andet valg end at være pessimistiske?

Og det er i sig selv en forbrydelse. Hvis man berøver mennesker de muligheder, der er til rådighed, tvinger man dem til at være kulturelt pessimistiske, og så får man selvfølgelig fænomener som AfD (det højreorienterede parti, »Alternativ for Tyskland«); man får journalister som Jacob Augstein, der sagde, Merkel er AfD's moder, men dernæst konkluderer, at man da ikke kan gøre noget, så lad være med at stemme, for det giver ingen mening.

Disse mennesker er virkeligt meget onde.

På den anden side har vi den Nye Silkevejsdynamik, som ikke kan standses, med mindre vi får Tredje Verdenskrig; men det skrider fremad. Jeg mener, at ét af de mest håbefulde tegn er det, den tidligere franske premierminister Jean-Pierre Raffarin sagde på den særlige konference mellem Boao Forum for Asien og nogle franske institutioner i Frankrig. Han sagde, at europæerne ikke bør spille mere tid og se at komme om bord på den Nye Silkevej. De europæiske økonomier har presserende brug for økonomisk genrejsning, og derfor bør de omgående gå i samarbejde med den Nye Silkevej.

Dette er altså hoveddynamikken. Alt andet er en tilsløring og en afledning. Og hovedspørgsmålet for de europæiske nationer og for USA er: Går vi ned sammen med det transatlantiske finansielle ågersystem, der fører til Tredje Verdenskrig? Eller gå vi sammen med det nye system, som repræsenterer det Nye Paradigme for civilisationen?

Dette er altså den sammenhæng, i hvilken alt andet sker, inklusive sådanne virkeligt dramatiske begivenheder som FN's Generalforsamling, der finder sted netop nu.

Foto: Deltagere i BRIKS-topmødet, Xiamen, Kina. 4. September, 2017. (en.kremlin.ru)

Præcis hvorfor hader Wall Street den Nye Silkevej og Lyndon LaRouche?

Leder fra LaRouche PAC, 18. sept., 2017 – Endnu et sammenbrud truer Wall Street/City of Londons finanssystem, og advarslerne om det kommer nu hurtigere og hurtigere, fra IMF til den

Internationale Betalingsbank og til Storbritanniens Adam Smith Institute, hvis rapport i sidste uge kaldte det for »en ulykke, der blot venter på at ske«. Selv en af de største af disse banker, Deutsche Bank, advarer nu også om de gigantiske bobler og en »pludselig korrektion, der kunne destabilisere finanssystemet«. Henved 10 – 20 % af selskaberne i USA og Europa vil gå bankerot ved enhver signifikant stigning i rentesatserne, advarer de – Federal Reserve vil sandsynligvis udløse denne stigning i denne uge.

Tiden er inde til at huske på, at Lyndon LaRouche holdt en dramatisk, international udsendelse med en advarsel, i 2007: »Der er ingen mulighed for, at det nuværende finanssystem ikke kollapser, ingen! Det er færdigt! Det nuværende finanssystem kan ikke fortsat eksistere, under nogen omstændigheder, under noget præsidentskab, under noget lederskab, eller under noget lederskab blandt nationer. Kun en fundamental og pludselig ændring i det globale, monetære finanssystem vil forhindre et generelt og omgående kædereaktionslignende kollaps.« I samme udsendelse forklarede han – inkl. mht. lovgivende tiltag fra USA's side – hvad der kunne have stoppet dette forfærdelige sammenbrud i 2008.

Nu har han igen forklaret det.

Der er tre lande, hvis lederskab må forhindre endnu et styrt ud i kaos og massearbejdsløshed som i 2008: Kina, der kom igennem dette kaos og har været drivkraft bag størstedelen af det økonomiske fremskridt siden da, med globale infrastrukturprojekter; USA, hvis præsident Donald Trump sidste år advarede om »en gigantisk boble på Wall Street« og lovede at genoprette økonomisk vækst; og Rusland. Den blotte tanke om disse tre magter, der samarbejder i et nyt paradigme for økonomisk udvikling – Kinas »Nye Silkevej« for store infrastrukturprojekter – destabiliserer fuldstændigt den angloamerikanske elite og de neokonservative, samt selveste London og Wall Street.

Som de oprindelige ophavsmænd, for årtier siden, til det nye paradigme med store infrastrukturprojekter, der nu virkeliggøres under Kinas »Bælte & Vej Initiativ«, er Lyndon og Helga LaRouche afgørende for dette samarbejde mellem store magter for fremskridt. Donald Trumps mønsterbrydende præsidentskab gør det muligt for USA at deltage.

Den statsanklager, de for 30 år siden havde den opgave at organisere »Få ram på LaRouche-specialstyrkerne« for at sætte Lyndon LaRouche i fængsel, er nu den »særlige anklager«, der forsøger at tvinge Trump ud af præsidentskabet. Robert Mueller forsøger at give præsident Trump »LaRouche-behandlingen«.

Så ophidsede er de neokonservative og finansbaronerne over muligheden for, at USA kunne tilslutte sig den Nye Silkevej, at deres amerikanske publikation, *Foreign Policy*, har udgivet et rasende angreb mod Helga Zepp-LaRouches kampagne til forbundsdagsvalget i Tyskland! De er fast besluttet på at stoppe ethvert fremskridt for et sådant nyt paradigme noget steds i Europa og USA.

Men en tilslutning til den Nye Silkevej er præcis, hvad USA har brug for. Hvis Trump skal beskytte amerikanerne mod den »gigantiske boble på Wall Street«, han advarede mod, og bygge en ny, økonomisk infrastruktur for atter at gøre nationen produktiv og stor, så er dette midlet. Det amerikanske folk må tage kontrollen over Wall Street ved at insistere på en genindførelse af en Glass/Steagall-opdeling af bankerne. Det er det første, nødvendige tiltag for at bringe den amerikanske økonomi ind i dette internationale samarbejde om store projekter.

Foto: Lyndon LaRouche på sin 95-års fødselsdag, sammen med sin hustru Helga og EIR-korrespondent Hussein Askary fra Sverige.

Det er Bælte & Vej eller nedsmeltning

Leder fra LaRouche PAC, 17. sept., 2017 – Den virkelighed, der konfronterer det transatlantiske finanssystem, har en vis evne til at hævde sig.

På den ene side er der taktsomme statsmænd, såsom tidligere franske premierminister Jean-Pierre Raffarin, Macron-regeringens udsending til dette års Bælte & Vej Forum i Beijing, der den 16. sept. til *Xinhua* sagde, at »Europa bør tilslutte sig det af Kina foreslåede Bælte & Vej Initiativ så snart som muligt«, med *Xinhuas* parafrase. »Lad os gribe muligheden og skabe flere profitter. Jeg mener, vi vil opnå win-win-resultater gennem samarbejde med vore asiatiske partnere«, sagde Raffarin. »Frankrig, såvel som andre europæiske lande, har brug for hastig vækst. Vi bør blive involveret i stedet for blot at diskutere det, for så spilder vi en masse tid. Initiativet er meget vigtigt for Europa ... Kina tilbyder en hjælpende hånd.«

På samme måde er Panamas regering, der netop har etableret diplomatiske relationer med Folkerepublikken Kina efter i årtier at have haft relationer med Taiwan, nu i færd med fuldt og helt at komme med om bord i Bælte & Vej Initiativet. Under den kinesiske udenrigsminister Wang Yis besøg til landet, understregede præsident Juan Carlos Varela Panamas betydning som logistisk havne- og lufthavnsplatform og opfordrede Kina til at benytte Panama som dets område for iscenesættelse af Bælte & Vej Initiativet for hele Latinamerika. Medlem af Panama Canal Authority Economics Unit, Eddie Tapiero, understregede en yderligere, afgørende pointe: Bælte og Vej »er en ny forretningsmodel for globalisering i verden, og Panama bør ikke være en udenforstående. USA må, som alle latinamerikanske landes hovedpartner, blive en del af initiativet. Med alle spillerne, der arbejder hen mod samme

mål, vil landene på længere sigt opnå en balance i deres styrke og stabilitet.«

Selv Rajoy-regeringen i Spanien synes at have regent ud, hvad vej, vinden blæser. Efter at have deltaget i Bælte & Vej Forum i Beijing, var Rajoys regering vært for et meget succesfuldt besøg i Spanien af Kinas statsrådgiver Yang Jiechi, hvor Spaniens yderligere integration i Bælte & Vej blev diskuteret.

På den anden side er der Wall Streets ekstremt opportunistiske intrigemagere, såsom Jim Rogers, uddannet på Balliol College (Oxford University) og sammen med George Soros medstifter af Quantum Fund, og som nu er gået egne veje som »investor og finanskommentator«, og hvis synspunkter, indrømmer han, bedst beskrives som den Østrigske Skoles monetarisme. I et interview, der blev udgivet af RT den 16. sept., sagde Rogers, at, hvis USA lancerer en fuldt optrappet handelskrig mod Kina, ville dette omgående give bagslag og sandsynligvis føre til, at Kina og Rusland trådte til og omgående erstattede det nuværende internationale finanssystem. »Hvis de indfører store sanktioner mod Kina, bringer det hele verdensøkonomien til fald. Og det vil sluttelig gøre mere ondt på USA end på Kina, fordi det bare vil tvinge Kina og Rusland og de andre lande tættere sammen. Rusland og Kina og andre lande forsøger allerede at etablere et nyt finanssystem. Hvis Amerika indfører sanktioner imod dem, ville de blive nødt til at gøre det meget hurtigere.«

Det, som disse udviklinger reflekterer, understregede Lyndon LaRouche i dag, er, at det, der er i færd med at blive skabt, er udviklingen af et nyt system, der vil fungere. LaRouche var den oprindelige skaber af dette nye system, der skulle erstatte det bankerotte Britiske Imperium, og mange af de personligheder, der i årenes løb var involveret sammen med LaRouche i promoveringen af denne politik, i alle dele af planeten, kommer nu tilbage for at spille større roller. Dette ses fra Thailand, til Europa, til Panama. Det er LaRouches indflydelse, hans ideer, der er drivkraften bag denne dynamik.

Noget er ved at ske, forklarede LaRouche. Hele feltet er ved at åbne op; der kommer atter frisk vand. Forskellige folk og politiske kræfter vil komme med om bord og vil få jobbet gjort. Det er disse mennesker, vi må organisere med dette formål for øje, sagde han.

Foto: Der poseres for fotografen før receptionen med Kinas præsident Xi Jinping som vært for BRIKS-ledere og statsoverhoveder for inviterede stater. September, 2017. (en.kremlin.ru)

Tiden er inde til at forudsige naturkatastrofer og forsvare menneskeheden!

Vi må samarbejde om at forudsige jordskælv og vulkanudbrud; vi må forsvare Jorden mod asteroider og kometer; vi må lære at kontrollere ekstreme vejrfænomener; vi må samarbejde om forsvaret af denne ene menneskehed, vi alle er fælles om.

Af Benjamin L. Deniston

EIR, 10. sept., 2017 – Det sene august og tidlige september har været en omtumlet tid i vores Solsystem. USA, Mexico og Caribien rammes af en række intense orkaner (Harvey, Irma, José og Katia). Forud for disse orkaner udsendte Solen flere eksplosive soludbrud (inklusive den største i over et årti) og afsendte udbrud af plasma direkte mod Jorden, udbrud, der skabte alvorlige, geomagnetiske storme. Ud over orkanerne, blev Mexico rystet af det største jordskælv i over hundrede år – med en styrke på 8,1 og 90 km ud for den sydvestlige kyst.

Disse naturlige begivenheder minder os om menneskehedens sårbarhed over for farerne i vort Solsystem og understreger vor tids strategiske virkelighed: Nationerne må komme sammen for at forsvare Jorden mod disse trusler.

Chiapas-jordskælvet med en styrke på 8,1 har på tragisk vis taget omkring 100 menneskeliv (iflg. tilgængelig information den 10. sept.). Takket være elektriske sensorer og advarselssystemer, fik mange indbyggere en advarsel nogle få tiendedele sekunder, før jordskælvets bølger nåede dem – hvilket gav dem tilstrækkelig med tid til at forlade bygninger eller finde ly. Men hvad, hvis vi kunne udstede advarsler timer, eller endda dage, før store jordskælv indtræffer?

Små grupper af pionérvidenskabsfolk har i årtier helliget sig til at detektere, studere og forstå forvarselssignaler, der fremkommer i timerne, dagene og ugerne før udbruddet af seismiske begivenheder. Disse videnskabsfolk har vist, at forskellige former for elektriske, elektromagnetiske, magnetiske, termiske og andre anomalier og signaler går forud for jordskælv og giver grundlaget for tidlige varslingsystemer, der kunne redde utallige liv.

Én af de ledende pionerer inden for dette område er professor Sergey Pulinets, der har fremlagt sit revolutionerende arbejde for *EIR*, Schiller Instituttet og LaRouche PAC. Professor Pulinets har samarbejdet med sin kollega, prof. Dimitar Ouzounov, i udviklingen af deres lithosfære-atmosfære-ionosfære koblingsmodel. Denne model forklarer fysikken bag jordskælvs-forvarselssignaler og giver den teoretiske ramme for et tidligt jordskælvsvarslingsystem.

Efter vidtgående undersøgelser og demonstrationer, er deres team nu klar til at bringe dette arbejde til aktiv anvendelse – hvis regeringer er rede til at træde frem og støtte udviklingen af tidlige jordskælvsvarslingsystemer.

I øjeblikket bringer lederskabet af Kina, Rusland, Bælte & Vej

Initiativet og BRIKS-partnerskabet verden nærmere til det Nye Paradigme, som Helga og Lyndon LaRouche har forudset. Rent strategisk betyder dette, at disse ledende magter, inklusive dem i Europa og USA, må opgive geopolitiske ambitioner og indlede et strategisk samarbejde for at forsvare Jorden og alle dens indvånere mod udfordringer, der truer hele menneskeheden.

Vi må samarbejde om at forudsige jordskælv og vulkanudbrud; vi må forsvare Jorden mod asteroider og kometer; vi må lære at kontrollere ekstreme vejrfænomener; vi må samarbejde om forsvaret af denne ene menneskehed, vi alle er fælles om.

Denne artikel forekommer som lederartikel i EIR fra 15. sept., 2017.

Foto: Soludbrud kan overvåges mht. deres potentiale for at forårsage alvorlige, geomagnetiske begivenheder. Her er en masseudsendelse i koronaen i færd med at sætte af fra Solen. I denne kunstners gengivelse ses Jorden og dens magnetosfæres feltlinjer til højre.(NASA/ESA)

Lyndon LaRouches forudsigelser er nu gået i opfyldelse

Leder fra LaRouche PAC, 14. sept., 2017 – Det faktum, at præsident Trump er begyndt at arbejde med top-Demokrater i Kongressen, siden orkanerne Harvey og Irma, for i fællesskab at opnå de presserende nødvendige resultater for det amerikanske folk, har overrasket mange – men ikke os. Lyndon LaRouche forudsagde, i anledning af sin 90-års fødselsdag, for

blot fem år siden, at »topartisystemet«, som var en vederstyggelighed for vor Forfatnings grundlæggere, var i færd med at blive fjernet. En række hidtil usete begivenheder, som har været totalt uventet af andre, men som i princippet blev forudsagt af LaRouche, har bragt os tættere på dette resultat i dag, end nogen andre havde forventet, selv på så sent et tidspunkt som for blot et par uger siden!

Et umiddelbart resultat af denne forandring er, at det må hjælpe i kampen for Lyndon LaRouches Fire Love, med start i genindførelsen af den oprindelige Glass/Steagall-lov, under omstændigheder, hvor præsidentens kampagne for embedet lovede at genindføre loven, alt imens også mange Demokrater offentligt er gået ind for det. Og det sker på et tidspunkt, hvor selv Storbritanniens ekstremt liberale Adam Smith Institute, som vi bemærkede i går, advarer om en nært forestående nedsmeltning af finanssystemet. Sagen kunne ikke haste mere.

Men briterne har ikke tænkt sig at opgive at sænke dette præsidentskab, ligesom de heller aldrig opgav at sænke Franklin Roosevelt. Vi må fortsætte vores kampagne for VIPS-rapporten, der afslører svindelnummeret med Russiagate. Langs retningslinjerne af de kampagner, der blev drøftet på **EIR's Manhattan-konference den 9. sept.**, bør VIPS-rapporten læses ind i Kongressens optegnelser (Congressional Record). Præsident Trump bør tvinge sin CIA-direktør, Mike Pompeo, til at fremstille den relevante, sandfærdige dokumentation.

En smuk illustration af betydningen af den indre konsekvens af **Lyndon LaRouches Fire Nye Love fra juni 2014**, kom frem under en højtideligholdelse den 12. sept. i det oversvømmelseshærgede Houston, og som medlem af LaRouche PAC Policy Committee, Kesha Rogers, rapporterer om i dag. Som hun skriver, så samledes en overraskende stor flok, 1000 mennesker, på Rice Universitet for at fejre præsident Kennedys berømte »Månetale« præcis 55 år tidligere, og for at høre Apollo 13-astronaut Fred Haise. Blandt andre sigende

bemærkninger, genkaldte oberst Haise, hvordan Apollo-programmet havde genopfundet sig selv efter det tragiske tab af tre Apollo 1-astronauter i en brand i rumfartøjet på jorden i 1967. Jeg ville tilføje her, at deres genlancering af sig selv var så succesfuld, at, i alle de efterfølgende rummissioner, mistede man ikke ét eneste menneskeliv frem til katastrofen med rumfærgen Challenger i 1986.

I deres monografi om »Apollotraditionen« sagde Seamans og Mueller, to Apollo-topadministratorer, at det program, der blev gennemført efter Apollo 1-tragedien, krævede, at alle i programmet – omkring 30-40.000 mennesker – gentagne gange afkrævedes at genopfinde sig selv, som nye, bedre og mere kapable mennesker, inden for rammerne af et tværfagligt team.

For at sige dette på en anden måde – de var, i det mindste i en periode, i stand til at besejre middelmådighed. Middelmådighed dræber. Heri finder traditionen efter John Kennedy, Apollo-traditionen, sin plads inden for Lyndon LaRouches Fire Nye Love.

Foto: Helga og Lyndon LaRouche, ved sidstnævntes 95-års fødselsdag, september, 2017.

Hvad er det, der er så skræmmende ved en idé?

Leder fra LaRouche PAC, 13. sept., 2017 – »Vi ønsker et nyt paradigme i politik – bort fra geopolitik og frem til menneskehedens fælles mål«, erklærede Helga Zepp-LaRouche i et interview, der blev udgivet i den tyske avis, Junge Welt, den 13. sept., som vi rapporterede i går. »Vi mener, at en fortsættelse af geopolitik i sig bærer faren for en

konfrontation med Rusland og Kina. Det er én af grundene til, at vi støtter Xi Jinpings initiativ for at skabe en Nye Silkevej på basis af win-win-samarbejde blandt alle verdens nationer.»

Zepp-LaRouche tilføjede, at »visionen om den Nye Silkevej var vores idé«, og dens fulde gennemførelse vil gøre en ende på »konsekvenserne af kolonialisme og IMF's betingelsespolitik i forbindelse med udstedelse af kredit, som fulgte efter kolonialismen. Udelukkende kun udvikling af infrastruktur skaber forudsætningerne for reel udvikling af hele det afrikanske kontinent«, og verden.

Men, få timer efter Zepp-LaRouches interview, trak *Junge Welt* artiklen tilbage – og fjernede alle spor af den fra deres website!

Hvad er det, der er så skræmmende ved en idé, kunne man spørge, at det forårsager en så ynkelig, klodset demonstration af censur?

Begynd med den kendsgerning, at hele det transatlantiske finanssystem hænger i den tyndeste tråd og kunne styrte ud i kaos, hvad øjeblik, det skal være. Ja, selv Storbritanniens ekstremt liberale Adam Smith Institute måtte, i en rapport, der blev udgivet i dag, indrømme, at det globale finanssystem er »en ulykke, der bare venter på at ske«, og at de såkaldte »stresstests« af bankerne er et svindelnummer, der tilslører den kendsgerning, at bankerne i dag er langt mere gearet, end de var for et årti siden, umiddelbart før nedsmeltningen i 2007-08.

Det britiske Imperium ønsker afgjort ikke ideen om den Nye Silkevej på bordet som et alternativ, med dets eget finanssystem, der er ved at gå ned med et brag.

Hvis man er London, må man afgjort være bekymret over, hvad præsident Trump kunne finde på at gøre under sin forestående rejse til Asien i november, hvor han efter planen skal mødes

med Kinas præsident Xi Jinping og vil komme i personlig kontakt med andre verdensledere – inklusive Ruslands Vladimir Putin – ved USA-ASEAN og APEC-topmøderne. Alle Londons bestræbelser på at »rulle Trump i tjære og fjer« er hidtil mislykkedes: som Politico bemærkede i en artikel med overskriften, »Teflon Donald Trump«, »Demokrater har angrebet præsidenten forfra og bagfra, men opinionsundersøgelser og fokusgrupper viser, at intet af det virker.« Det ser ud, som om almindelige amerikanere ikke er så dumme, som briterne kunne tænke sig, og stadig ønsker faglært beskæftigelse, seriøs investering i infrastruktur og samarbejde med andre nationer for at opnå disse resultater – politikker, som Trump lovede vælgerne, men endnu mangler at handle på.

Som Helga Zepp-LaRouche understregede under diskussioner i dag med kolleger, så er det, som briterne, Wall Street og den Europæiske Union tilbyder folk på begge sider Atlanten, blot at holde sig til finanssystemets eksisterende regler og standarder, men det »er alt sammen bygget på sand«. Det handler ikke om andet end at holde den spekulative boble gående, intakt, og sikre, at der ikke er noget samarbejde med Kinas Bælte & Vej Initiativ. Men for hver dag, der går, bliver denne Nye Silkevej og dens win-win-fremgangsmåde over for globale relationer, og udsigten til reel investering i store infrastrukturprojekter, mere og mere attraktiv.

Og dét er en idé, som briterne frygter – og med god grund. Som Lyndon LaRouche sagde i en berømt tale i São Paulo, Brasilien, i 2002: »Hvorfor kan vi ikke ændre reglerne? Er vi da ikke mennesker? ... Er mand og kvinde ikke ligeligt skabt i Universets Skabers billede, og begavet med disse evner? Har vi ikke, frem for alt andet på denne planet, myndighed til at ændre reglerne? Vi har evnen. Det er det, suveræniteten vil sige. Suveræniteten vil sige evnen til at skabe de regler, ved hvilke vi kan overleve.«

Foto: Helga Zepp-LaRouche optrådte på et engelsksproget, kinesisk Tv-show, under sit besøg til Kina i foråret 2017,

hvor hun deltog i »Bælte & Vej Forum«.

Trump udviser lederskab; Mobilisér amerikanerne for økonomisk genrejsning og infrastruktur

Leder fra LaRouche PAC, 11. sept., 2017 – På 16-års dagen for 11. september-angrebet på USA, er USA blevet ramt af ødelæggelserne efter to forskellige orkaner, med en tredje på vej. I modsætning til den respons på 11. sept., der kom fra George Bush, som omgående etablerede politistatsinstitutioner i USA og indledte processen med »permanent krigsførelse« – for det meste mod nationer, der absolut intet havde med 11. sept. at gøre – så responderer Trump til de aktuelle katastrofer med sandt lederskab. Efter at have fået en omfattende briefing om orkanen Irmas hærgen i Florida, instruerede Trump søndag alle føderale organisationer til at give fuld støtte til FEMA (Federal Emergency Management Agency) og til at »fortsætte med at støtte delstatsindsatser og lokale indsatser for at redde liv, fremme bestræbelser for at finde husly og efterkomme anmodninger om hjælp til berørte områder«. De forskellige militære grene er mobiliseret til at sørge for redning og nødforsyninger af mad, vand og andre fornødenheder til de millioner af fordrevne mennesker. Han ringede personligt til guvernørerne i de stater, der lå på Irmas vej, for at forsikre dem om fuld støtte fra den føderale regering.

Trump vendte sig ligeledes mod det Demokratiske Partis lederskab for at vedtage en tværpolitisk lov om at dirigere

\$15 mia. af føderale midler til at påbegynde processen med genopbygning i Texas, og der vil behøves langt flere midler til at påbegynde genopbygningen efter Irma.

Et par milliard dollars vil naturligvis end ikke begynde at genoprette skaderne efter de nylige orkaner, og da slet ikke indlede processen med at genopbygge nationens smuldrende infrastruktur, for at forhindre den næste omgang naturkatastrofer i atter at fange nationen uforberedt til at forsvare sig. Hertil kræves en lancering af mekanismer til udstedelse af statslig kredit i Hamiltons tradition, for at skabe de flere billioner af dollars, der kræves for atter at gøre USA til en produktiv nation, som det skitseres i **LaRouches Fire Love**.

Trump hælder også mod at afslutte den såkaldte politik for »gældsloft« – som ville være et skridt hen imod at muliggøre et anlægsbudget for byggeri af infrastruktur gennem statslig kredit, der ifølge sin natur frembringer sin egen tilbagebetaling ved at løfte nationens produktive platform som helhed.

Trumps mobilisering skaber betingelserne for, at dette langt større foretagende kan realiseres. Den amerikanske befolkning væmmes ved Bush- og Obamaregeringerne, der pumpede billioner af dollars ind i bailouts for Wall Streets og City of Londons institutioners spillekasino-gæld, alt imens de førte evindelige krige i udlandet og gennemtvang nedskæringspolitikker hjemme.

Kast et blik ud i verden. Blot i sidste uge bragte BRIKS-konferencen i Xiamen og det Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok repræsentanter for flertallet af verdens nationer og folkeslag sammen for at udvide den Nye Silkevejsproces, under ledelse af Kina og Rusland, for at opbygge moderne nationer i den tidligere koloniserede verden, og for at åbne en af verdens sidste, »fremskudte grænseposter« i det russiske Fjernøsten, gennem internationalt samarbejde. I dag mødtes i Bangkok politiske ledere og erhvervsledere fra Thailand,

Japan, Kina, Europa, Malaysia, Singapore og andre, for at fremskynde byggeriet af kanalen tværs over Kra-landtangen i det sydlige Thailand, et af de store projekter, som Lyndon LaRouche har promoveret i mere end tredive år, siden han holdt hovedtalen på en lignende konference i Bangkok i 1984.

Forskellen i dag er, at Bælte & Vej Initiativet nu eksisterer – som ligeledes første gang blev promoveret af LaRouche, som opfandt betegnelsen »Nye Silkevej« efter Sovjetunionens sammenbrud, som et middel til at forene verden gennem udviklingssamarbejde. Visionen om Store Projekter, der blev blokeret af det britiske geopolitiske system, der har domineret USA siden Franklin Roosevelts og Jack Kennedys død, bliver nu gennemført i forbløffende tempo under det Nye Silkevejsparadigme.

Præsident Trump har gjort det klart, at USA bør være en del af denne proces i samarbejde med Rusland og Kina, for atter at gøre Amerika stort på samme måde, som Kina atter gør Kina stort gennem samarbejde om udvikling, og som Rusland på samme måde atter gør Rusland stort. Dette er ikke en konkurrence ud fra principperne om nulsumsspil og geopolitik, men derimod et krav om, at menneskeheden nu opgiver sin barnagtige adfærd og skaber en samarbejdende verden, der er mennesket værdigt.

Foto: Præsident Donald J. Trump ved Austin Emergency Operations Center, 29. aug., 2017.

Stop Russia-gate;

Lad Trump, Xi og Putin bygge!

Leder fra LaRouche PAC, 10. sept., 2017 – Endnu engang vedr. Texas, og orkanen Harveys enorme økonomiske og menneskelige ødelæggelse, finder vi, at virkeligt omfattende infrastrukturprojekter for at *forhindre* sådanne ødelæggelser blev planlagt i 1960'erne. Dette var JFK-æraen med Apollo og den store »TVA« i det vestlige Amerika ved navn *North American Water and Power Alliance, NAWAPA*, (Nordamerikansk Vand- og Elektricitetssamarbejde). Disse muligheder blev stoppet, ribbet for pengemidler og forpligtelse, gennem udbruddet af britisk geopolitik i amerikansk politik – Vietnamkrigen. Det, der nu – under Storbritanniens Blair og Bush og Obama – kaldes krige for »regimeskifte«, har lige siden været en fjende af at sørge for det almene vel i Amerika. På grund af manglende dristige infrastrukturplatforme, der ville have kostet et titals milliarder, har vi nu set hele byer hærgede af oversvømmelser og tab for hundreder af milliarder i den amerikanske økonomi.

Dette er faldet sammen med Wall Streets voksende dominans over amerikansk økonomisk politik, frem til og inklusive et enormt finanskrak, som vi endnu ikke er kommet os over. Det er ikke naturen, men derimod »grådighed og forsømmelse«, der forårsager orkanernes ødelæggelser.

Med et seriøst lederskab fra præsident Trump har en forståelse for behovet for at genopbygge nu bredt sig blandt amerikanere, sammen med en dybere følelse. Digteren Shelley, der også var en politisk skribent, skrev, at, under kriseperioder, ophørte mange mennesker, folk i stort tal, med kun at tænke på sig selv og deres umiddelbare familie og skifter ret pludseligt over til at rette deres passionerede opmærksomhed mod at hjælpe andre, og mod »det almene vel«.

Dette begynder nu at have en virkning i USA, som det ses i nogle nylige politiske diskussioner og i amerikanernes

anskuelse mere generelt.

En del af dette er, at de vil have »Russia-gate« stoppet, og stoppet nu. Denne åbenlyse indsprøjtning fra britisk efterretning af en geopolitisk skræmmehistorie, til stort set at blive en ny McCarthy-isme i Amerika, må nu stoppe.

EIR har bidraget til at afslutte det gennem en betydningsfuld, offentlig begivenhed i New York i lørdags, som begravede svindelnummeret med »Rusland har fikset vores præsidentvalg«. Den særlige anklager, Robert Mueller, som nu endda kræver kommunikationerne fra Air Force One, som om præsidenten var på NSA's liste over terroristfjender, sker på trods af den overvejende del af det amerikanske folks vilje og fortsætter med forberedelsen til at gennemtvinge en forfatningskrise. Dette må stoppe. Det samme må de gennemskuelige forsøg på at oppiske racekrige, bag hvilke ses George Soros' og briternes hånd, og Muellers FBI's hånd og hætte.

Præsident Trump og Kongressen må hurtigt gå frem med en økonomisk genopbygning og besejre Wall Street med en ny Glass/Steagall-lov, samt udstede statskredit for milliarder til ny infrastruktur og produktivitet, og nye fremskridt inden for videnskab og varefremstilling.

Dette gør Kina allerede i hele Asien og i Afrika, i klart strategisk partnerskab med Rusland; og Bælte & Vej Initiativet er dér, hvor Trumps USA vil finde partnerskab inden for kredit og udarbejdelse af projekter, samt strategisk samarbejde for at stoppe regionale krige. Det er et nyt paradigme, mod hvilket præsident Trump på visse tidspunkter har været tiltrukket. Det må blive politikken, og »Russia-gate« må ud.

Foto: Præsident Donald Trump ankommer med Air Force One til Ellington Field Joint Reserve Base i Houston, 2. sept., 2017. Trump besøgte lokalsamfund, der var ramt af udbredte oversvømmelser, forårsaget af orkanen Harvey. (Air National Guard photo by Staff Sgt. Daniel J. Martinez.)

Lyndon LaRouche: Lad være med at diskutere det – Bare gør det!

Leder fra LaRouche PAC, 7. september, 2017 – Det er pludselig blevet blændende indlysende, at Ruslands præsident Vladimir Putin – ligesom sin forfader i ånden, Frankrigs Ludvig »den Varsomme« XI – har været i færd med at væve og atter væve et spindelvæv af potentielt tæt økonomisk samarbejde mellem Nord- og Sydkorea og Rusland – og med Kina og også andre partnere. Dette var den oprindelige »LaRouche-plan« for fred i Koreahalvøen, der fungerede frem til den dag i 2002, hvor den blev saboteret via »udefrakommende kræfter«, der arbejdede sammen med daværende vicepræsident Cheney, og bagefter med præsident Obama. Putin har arbejdet på dette spindelvæv med uundværlig støtte fra Kina – men tilsyneladende også fra visse kræfter i Washington.

Da Lyndon LaRouche blev opmærksom på dette, sagde han,

»Lad være med at diskutere det. Ikke noget opkog af de forskellige detaljer. Lad være med at spille yderligere tid – bare gør det! Og ved at gøre det – NU – vil I tvinge dem, der gør modstand mod det, til at bekende kulør. De vil blive afsløret, klar til at blive uskadeliggjort.«

Netop samtidigt hermed har den værste atlantiske orkan, der nogensinde er registreret, med en vindstyrke på 180 mil/t, og 300 mil/t på højdepunktet, hærget igennem hele Caribien og efterladt nogle af de britiske kolonier i ruiner, der er ufattelige for det 21. århundrede. For eksempel sagde Barbudas premierminister, at 90 % af deres bygninger er blevet ødelagt,

og 60 % af deres befolkning var blevet hjemløse. De britiske herrer (Barbuda er en del af Commonwealth of Nations, tidligere Det britiske Statssamfund) havde absolut intet gjort for at forberede sig på syndfloden – men hvorfor skulle de også det?

Men den amerikanske regering, ledet af præsident Trump, er opmærksom og up-to-date om situationen og mobiliserer de relevante resurser for Florida og andre truede områder – og dette vil igen gøre det muligt for befolkningen, både de første nødindsatspersoner (redningsfolk, paramedicinere o. lign.) og frivillige borgere, at udvise den heroisme, de så blændede har demonstreret i Houston. Vi vil respondere, som situationen kræver. Vi vil genopbygge så hurtigt, det er fysisk muligt. Alt er forandret siden Katrina og Sandy.

I Caribien må USA tilbyde det fulde program for Ingeniørkorpset, som Lyndon LaRouche og tidligere præsident Bill Clinton foreslog for Haiti efter jordskælvet i 2010. Monsterpræsident Obama skød denne plan ned, så Haiti, der i dag stadig ligger i ruiner, nu arbejder sammen med Kina hen imod en genopbygning af landet.

Men vores presserende nødvendige hastegenopbygning kan kun være et springbræt til et komplet, nationalt infrastrukturprogram, der nu må indledes med udstedelse af massive mængder statskredit, og i samarbejde med Kina. Ikke alene vil vi begrænse omfanget af stormrelaterede katastrofer i fremtiden, men vi vil også transformere hele vores økonomi fra den katastrofe, vi arvede efter Bush og Obama, og til at blive den store, agro-industrielle magt, som verden, og amerikanerne, nu har brug for.

Om dette sagde Lyndon LaRouche igen:

»Spild ikke tiden på at diskutere det. Bare gør det! Og vi får se, hvem, der forsøger at forhindre det – det vil være åbenlyst!«

Foto: Pressemeddelelser i kølvandet på forhandlinger med præsidenten for Republikken Korea Moon Jae-in. 6. sept., 2017. (en.kremlin.ru)

Amerikanerne responderer til Houston-katastrofe – Vil de handle for at redde nationen?

Leder fra LaRouche PAC, 6. september, 2017 – Mens katastrofen i Houston, fremkaldt af orkanen Harvey, fortsætter, braser den største, atlantiske orkan i moderne historie, kategori fem-orkanen Irma, tværs over Caribien og forventes at have ramt Haiti, Cuba og Puerto Rico, når du læser denne leder, og vil umiddelbart herefter ramme Florida. En kompetent infrastrukturplan var blevet foreslået for Texas under Kennedy-administrationen, som ville have fjernet den forgangne uges værste rædsler – hvis den var blevet gennemført. I tilfældet med disse caribiske øer, hvor den eksisterende infrastruktur er forfalden eller ikkeeksisterende, er det tvivlsomt, om evnen til at overleve Irma er til stede.

I hele USA blev, under de 16 år med Bush og Obama, billioner af dollars smidt ind i bailouts af spillekasinoer på Wall Street, alt imens yderligere billioner blev spenderet på at ødelægge lande i Mellemøsten og overgive dem til terroristbander og drev millioner af mennesker ud af deres hjem som flygtninge i hele området og ind i Europa. I dag må Koreahalvøen, iflg. neokonservative, der er et levn fra Bush- og Obamaæraen, blive næste mål for deres mislykkede militære

eventyr – til trods for, at bogstavelig talt alle mentalt raske mennesker advarer om, at resultatet ville blive en katastrofe for hele den menneskelige art.

Ikke desto mindre lærer størstedelen af verden nu fra første hånd, hvordan Kina har løftet 700 millioner mennesker ud af fattigdom på kun tredive korte år, med den Nye Silkevej, der bringer infrastruktur, industri, sundhedsfaciliteter og håb til de nationer og befolkninger, der i løbet af de seneste flere hundrede år har været genstand for udplyndring under koloni- og postkoloniæraen, under vestlig dominans.

Aktivister i LaRouche-bevægelsen i USA rapporterer, at amerikanere i stigende grad nu anerkender det »nye paradigme« (som Helga Zepp-LaRouche kalder det), der nu vokser frem af det kinesisk-russiske samarbejde og skaber nye, globale institutioner som BRIKS, den Eurasiske Økonomiske Union og Shanghai Samarbejdsorganisationen. Disse nye organisationer rækker nu ud til Afrika, Latinamerika og Asien – og endda til Europas døende økonomier – gennem nye, finansielle institutioner (f.eks. AIIB og BRIKS' Ny Udviklingsbank) og tilbyder kredit til fysisk udvikling uden IMF's politiske og økonomiske »betingelser«, som har holdt nationer i underdanighed til britiske og amerikanske diktater.

Men disse amerikanere forstår ofte ikke, hvorfor USA ikke gennemgår en lignende udviklingsproces. De er blevet forledt til at tro på den monetaristiske myte, at frihed betyder briternes og Wall Streets frihed til at køre økonomien, og verden, som de ønsker. I takt med, at New York Citys undergrundsbane bryder sammen, hvorfor gør vi så ikke det, kineserne ville have gjort, og bygger et helt nyt system med den absolut nyeste teknologi, i stedet for ynkeligt at forsøge at lappe på denne hundrede år gamle monstrøsitet? I takt med, at Houston drukner, hvorfor så ikke gøre, hvad kineserne gjorde for at redde tusindvis af liv hvert år, og byggede verdens største dæmning og vandkraftsystem, med de Tre Slugters Dæmning? Det samme selskab, der byggede de Tre

Slugters Dæmning, udfører nu forundersøgelser til at redde Centralafrika gennem Transaqua-projektet, der vil transportere vand fra Congofloden til den skrumpende Tchadsø. Hvorfor har USA ikke bygget NAWAPA-projektet og vandstyringsprojektet i Houston og lignende storstilede projekter, som Kennedy, sammen med sit rumprogram, foreslog?

For at kende svaret på dette spørgsmål, må vi »få tingene til at bryde frem« i USA, som Lyndon LaRouche i dag sagde. »Vi må gøre det – tal ikke om diverse 'enkeltspørgsmål'; tal om kendsgerningerne. Det må gøres for menneskeheden – intet mindre. Og tiden er inde – sejren vil være inden for rækkevidde.«

Det eneste, der står i vejen, er Det britiske Imperium – hvilket vil sige institutionerne i London og på Wall Street, som har fået lov at bevare »Federal Reserves uafhængighed« og det »frie markeds« fjernelse af Glass-Steagall og relaterede reguleringer af banksystemet. Det var de politikker, som FDR gennemførte, og som gjorde det muligt for ham at dirigere den statslige kredit til den mest massive infrastrukturudvikling, verden nogensinde havde set, eller ville se igen, frem til nutidens Ét Bælte, én Vej, der kommer fra Kina. Nu er den amerikanske økonomi brudt sammen, og Wall Street-bankerne er bankerot og forsøger desperat at redde deres spillegæld ved at udplyndre, ikke alene udviklingslandene, men også den amerikanske økonomi og det amerikanske folk.

Størstedelen af det amerikanske folks respons til katastrofen i Houston var den, at tilsidesætte de medieskabte »spørgsmål«; spørgsmål, der blev skabt med det formål at gøre mennesker små og skabe kunstige konflikter og smålige eller irrelevante bekymringer, alt imens deres verden kollapser i økonomisk forfald og permanent krigsførelse. Men, efter Harvey, tog tusindvis af mennesker til Houston og tilbød deres hjælp for at redde mennesker, der var nødstedte, det være sig Demokrater eller Republikanere, hvide eller sorte eller brune, endda med deres eget liv som indsats.

Trump blev valgt, fordi han var forpligtet over for at afslutte dette økonomiske forfald og politikkerne for de evindelige krige for »regimeskifte«.

Hans bestræbelser på at bygge en arbejdsrelation med Rusland, og for at gå sammen med Kina i den Nye Silkevej, er løfterigt for USA's deltagelse i dette nye paradigme. Briterne og deres aktiver i USA er desperate for at stoppe ham i at gennemføre denne plan, som ville betyde enden på Imperiet.

I dag påpegede Helga Zepp-LaRouche den inspiration, som alle amerikanere føler, der ser de uselviske handlinger hos de tusinder af mennesker, der handler for at hjælpe dem, der nu lider nød i Houston. Hvis vi skal indgyde i amerikanerne, styrken til at handle imod Imperiet, til at befri nationen og verden for City of Londons og Wall Streets diktater, sagde hun, må vi gøre alt, der står i vores magt, for at opløfte folk til det sublimes, det ophøjedes niveau, i Schillers forståelse – for i sig selv at finde den godhed, der er mere dyrebar end selve livet, den godhed, i hvilken hvert enkelte menneskes evne til at handle til gavn for menneskeheden generelt, findes. Intet mindre end dette vil lykkes, og alligevel, som Lyndon LaRouche sagde, så, hvis vi handler på denne vis, er sejr inden for rækkevidde.

Foto: 2-dages grafisk vejrudsigt for det atlantiske tropeområde. (weather.gov)

**Gør atter Amerikas
infrastruktur stor:**

Gå med i Kinas globale initiativ; Drop truslen om krig

Leder fra LaRouche PAC, 5. september, 2017 – Øjeblikket er stadig modent for amerikanere til at lære af de enorme menneskelige og økonomiske tab som følge af orkanen Harvey: Byg den nye infrastruktur, der burde have været bygget for længe siden, for at forebygge, at disse katastrofer berøver amerikanere deres hjem, jobs, ufortalt rigdom og endda livet. Vend det sammenbrud, der finder sted i slow-motion, af forældede infrastrukturplatforme, på hvilke den amerikanske økonomi har arbejdet.

For henved 50 år siden lavede staten Texas et udkast til planer for et omfattende system til vand- og oversvømmelseskontrol, som ville beskytte statens Golfkystbyer fra oversvømmelse – og dens yderste, sydøstlige kyst og øvre sletter fra tørke – ved at koble mange damme og reservoirer sammen via en lang kanal langs kysten, der kunne flytte overskydende vand mellem flodbassiner. Dette var i det samme årti, hvor JFK og RFK arbejdede for en vandmanagementplan i det vestlige USA ved navn North American Water and Power Alliance – det Nordamerikanske Vand- og Elektricitetssamarbejde – et dusin gange større end Tennessee Valley Authority – til overvindelse af ørkendannelse og til kunstig vanding af landbrugsjorder.

Behovet for at bygge sådanne nye og højere teknologiske infrastrukturplatforme mindskes ikke, fordi en økonomi, der køres af Wall Street, og mange krige har blokeret for dem. Der kommer et nyt, historisk øjeblik, hvor de må udføres. Vi er nu blevet bragt til dette punkt, med tre, store amerikanske byer, der er blevet fuldstændig ødelagt af orkaner på lidt over et årti, og med økonomiske tab, der langt overstiger prisen for

at bygge disse store projekter.

Dette kræver mere end blot store udgifter, der vedtages af Kongressen til katastrofehjælp – selv om FEMA's katastrofemidler vil være brugt ved slutningen af denne uge, med endnu en alvorlig orkan, Irma, der nærmer sig. Det vil blive nødvendigt at udstede statslige kreditter for billioner til infrastruktur i de kommende par år, noget, der kun kan gøres gennem statslig bankvirksomhed efter Alexander Hamiltons model og gennem den form for storstilet kredit til projekter, som blev udstedt af præsident Franklin Roosevelts Reconstruction Finance Corporation.

Kongressen må hurtigt skabe begge dele, som det er angivet i LaRouche PAC's Erklæring om en Nationalpolitik af 30. aug. Kongressen må ligeledes genindføre Glass/Steagall-bankopdeling for at sikre, at private banker trækkes ud af Wall Street-spekulation og er med i en genopbygning af finansiering. NASA må genoplives og spille en førende rolle, som denne udviklings videnskabelige drivkraft.

Dette betyder, at vi må mobilisere for de »Fire Økonomiske Love for at redde nationen« fra 2014, forfattet af *EIR's* stiftende redaktør, Lyndon LaRouche. Og Kinas og BRICS-landenes Bælte & Vej Initiativ for globalt samarbejde om finansiering og byggeri af nye, storstilede infrastrukturprojekter, er den ramme, vi må tilslutte os.

Betänk, at USA konfronteres med tre kriser: Wall Street, som trækker det hen imod endnu et finanskollaps; truslen om atomkrig over Koreahalvøen; og sammenbruddet af fundamentet for dets økonomiske liv, infrastrukturplatforme. Præsident Trumps oprindelige plan for sit præsidentskab, som var at samarbejde med Rusland og Kina og koncentrere os om at genopbygge Amerikas infrastruktur, ville have ført til en anden og bedre situation end disse kriser. Amerikanere må skride til handling, og handling nu, for at komme til denne plan.

LaRouche PAC må gå i spidsen for at få denne påtrængende nødvendige politik; andre vil følge efter.

Foto: Ruslands præsident Vladimir Putin, Kinas præsident Xi Jinping og hans hustru Peng Liyuan før receptionen, hvor formand Xi Jinping var vært for BRIKS-ledere og lederne af de inviterede stater delegationer. 4. sept., 2017. (en.kremlin.ru)

BRIKS - topmøde peger på Løsningen

Leder fra LaRouche PAC, 3. september, 2017 – En verden, der trues af den aktuelle fare for atomkrig, som det for nyligt blev understreget af Nordkoreas sjette atomvåbentest i denne weekend, og med økonomisk ødelæggelse, frembragt af, at man har forsømt at investere i nødvendige fremskridt inden for infrastruktur og videnskab, som i Texas og på hele den Mexicanske Golfkyst, ville gøre klogt i at koncentrere sig om BRIKS-topmødet, der er begyndt i Xiamen, Kina, og som finder sted 3.-5. sept.

Kinas præsident Xi Jinping, der er vært for topmødet, erklærede, at »fred og udvikling«, og ikke »konflikt og konfrontation«, er den politik, planeten har brug for. Han påpegede de »voksende finansielle risici«, der konfronterer verden under det nuværende system, og opfordrede i stedet til, at »vi forfølger en innovationsdrevet udvikling«. For at opnå dette, holdt han Kinas Bælte & Vej Initiativ frem som eksempel og angreb sladder om, at det blot skulle være endnu en geopolitisk plan for dominans:

»Lad mig udtrykke dette klart: Bælte & Vej Initiativet er ikke

et instrument, der skal fremme nogen som helst geopolitisk dagsorden, men er derimod en platform for praktisk samarbejde. Det er ikke en plan for ulandshjælp, men derimod et initiativ for indbyrdes forbunden udvikling, der kræver ekstensiv rådslagning, fælles bidrag og fælles fordele. Jeg er overbevist om, at Bælte & Vej Initiativet vil udgøre en ny platform for, at alle lande kan opnå win-win-samarbejde.»

Og, for denne verdens Thomas Tvivlere, har vi Kinas fænomenale og igangværende præstation med at løfte over 700 millioner af sin egen befolkning ud af fattigdom, og landets indsats for at gøre det samme i planetens mest udfordrende og forarmede områder – Afrika, Haiti osv.

Rusland under Vladimir Putin er helt enig i forpligtelsen til denne Xi Jinpings win-win-politik – samt til den underliggende idé om menneskets kreativitet, der driver den fremad. I en dialog den 1. sept. med flere end 1 million unge russere i klasseværelser i 24 regioner i hele landet, fastlog Putin pointen med veltalenhed og enkelhed:

»Dit mål er ikke bare at lave noget nyt. Det er selvindlysende. Det vil faktisk blive noget nyt, baseret på, hvad der tidligere er skabt. Dit mål er at tage et skridt fremad ... I, som nu begynder på et nyt liv, må lægge jer dette på sinde, være opmærksom på det og ikke kun gøre det bedre end forudgående generationer, men gøre det bedre på et nyt niveau ... For at vi kan bevare vores suverænitet og gøre livet for vort folk og de fremtidige generationer, jeres børn og børnebørn, bedre end i dag, er det bydende nødvendigt at gøre kvalitativt nye fremskridt.»

Der er således en grund til, at Lyndon LaRouche bliver ved med at påpege den globale lederskabsrolle, som i dag præsteres af Rusland og Kina, og behovet for, at USA bliver helt integreret i Bælte & Vej Initiativet. Præcis, som der også er en grund til, at Det britiske Imperium er fast besluttet på at gøre netop disse to nationer til mål for udslettelse, og ligeledes

på at gøre Trump-administrationen i Washington til mål for ødelæggelse, for at Trump ikke skal leve op til sin forpligtelse om at forbedre båndene til, og samarbejde med, Kina og Rusland. For den idé, som Putin forelagde for disse millioner af unge russere, er selve den hjørnesteen, på hvilken selve USA blev grundlagt.

Foto: BRIKS-ledermøde i det udvidede regi. (en.kremlin.ru)

Ikke flere Houston-katastrofer:

Lyndon LaRouche siger, hvad det er, der må ske 'lige med det samme'

Leder fra LaRouche PAC, 31. august, 2017 – I dag udstedte LaRouche PAC en erklæring om, hvad der må gøres i betragtning af, at orkanen Harveys ødelæggelser ikke er en »naturlig« katastrofe, men er et resultat af kriminelle politikker. Erklæringen vil ligeledes udkomme på tryk i næste nummer af *The Hamiltonian*, LaRouche-bevægelsens plakat-avis, der uddeles i New York, sammen med hele Helga Zepp-LaRouches tale på konferencen den 26. august i New York City, om den amerikanske infrastruktur-nødsituation. [Erklæringen kan læses på engelsk her.](#)

Ikke flere Houston-katastrofer:

Lyndon LaRouche siger, hvad det er, der må ske 'lige med det samme'

Katastrofen i Texas er en menneskeskabt katastrofe, der skete som følge af denne nations valgte repræsentanternes kriminelle neglekt; de valgte repræsentanter, der har fortsat med at støtte Wall Streets spekulationsøkonomi og imperieambitioner, alt imens de samtidig fremfører, at nationen ikke har råd til at genopbygge og erstatte sin forældede og nedbrudte, økonomiske infrastruktur. For tredje gang siden 2005 er store, amerikanske byer blevet oversvømmet og deres indbyggere bragt til fortvivlelse, fordi planerne for ny infrastruktur, der kræver investeringer for titals milliarder, til beskyttelse af befolkningen, er blevet ignoreret og afvist. Orkanen Harvey er nu den overhængende, værste, nationale katastrofe i nationens historie, og det er en katastrofe, som ikke behøvede indtræffe.

I 2005 dræbte orkanen Katrina næsten 2.000 mennesker og anrettede økonomiske skader for \$130 mia. Først da, og langsomt, blev nye sikkerhedsforanstaltninger til oversvømmelseskontrol og barrierer mod havet langt om længe bygget for New Orleans, til en brøkdel af de menneskelige omkostninger og omkostningerne for skaderne, som stormen forårsagede. Hvor mange unødvendige dødsfald og lidelser kunne dette projekt have afværget?

Fire år senere mødtes det Amerikanske Civilingeniør-selskab i Manhattan for at diskutere flere muligheder for barrierer mod flodbølger i New York City-området. Det økonomiske overslag for den største af disse muligheder lød på \$9 mia. Regeringen besluttede ingenting at gøre. Så dræbte superstormen Sandy i 2012 flere end 100 mennesker og forårsagede økonomiske tab for \$65 mia. Netop nu gennemlever indbyggere i New York-området »Helvedessommeren«, med det 100 år gamle, regionale

transportsystem, der for fem år siden blev oversvømmet og beskadiget, og som heller ikke blev repareret eller erstattet i det nødvendige tempo.

De svimlende økonomiske og menneskelige lidelser, forårsaget af orkanen Harvey i Texas' og Louisianas golfområde, kendes endnu ikke, men vil vokse i størrelsesorden i takt med, at vandet trækker sig tilbage; men, hvad man i mange år har vidst, er, at Texas' byer ved golfen er i fare for oversvømmelser, og gentagne gange er blevet oversvømmet. Alligevel er der ikke blevet bygget nogen sikkerhedsforanstaltninger mod oversvømmelser eller infrastruktur til beskyttelse mod orkaner, siden slutningen af Anden Verdenskrig. Man havde udarbejdet planer for et nyt system for Houston-området, men omkostningerne på \$25 mia. blev vurderet til at være »for høj« en pris for vore Wall Street-dominerede regeringskontorer og valgte repræsentanter. Nu er hundrede af milliarder af dollars, og uvurderlige menneskeliv, gået tabt.

Alle disse katastrofer, samt andre i den seneste tid, kunne have været afværget for en brøkdel af de sluttelige omkostninger i tabt rigdom, for slet ikke at tale om tabte liv. Medierne insisterer over for amerikanerne, og katastrofen i den enkelte by skyldes byens særlige økonomiske vaner, dens beliggenhed, dens jurisdiktioners indbyrdes skænderier, dens ignorering af klimaforandring eller dens beliggenhed tæt på vand! Dette er nonsens. Wall Street, der gentagne gange er blevet reddet ved statslige midler (bail-out) til billioner af dollars uden, at det har medført noget som helst andet end øget forarmelse for det amerikanske folk, må ikke længere have lov at diktere USA's økonomiske politik.

»Nationen kræver handling, og handling nu!«, med præsident Franklin Roosevelts ord. Under hans præsidentskab og op igennem 1940'erne blev ny infrastruktur – såsom Tennessee Valley Authority – til afværgelse af sådanne »naturkatastrofer« finansieret af statslig kredit, såsom via

Reconstruction Finance Corporation og Works Progress Authority.

Orkanen Harvey, der drukner byer i det østlige Texas, bør være den alarmklokke, der afslutter 70 år, hvor landet har været uden sådanne statslige kreditinstitutioner.

Et kursskifte er nødvendigt

Den 30. august krævede Lyndon LaRouche et »kursskifte« i politikken »med det samme«. Han krævede den omgående skabelse af en national (dvs. statslig) kreditinstitution til ny, højteknologisk infrastruktur, ligesom det, Franklin Roosevelt anvendte, da langt størstedelen af vores nuværende infrastruktur blev bygget. Der er intet alternativ til skabelse af en statslig kreditinstitution som den, Alexander Hamilton brugte, og som er i overensstemmelse med vores Forfatning, til at finansiere de nødvendige billioner i nye infrastrukturinvesteringer.

Vi må ligeledes handle for at genindføre Glass/Steagall-bankopdeling med det samme, med endnu en overhængende finanskriser, og med Wall Street, der fortsætter med at forhindre reel, produktiv investering. At gøre det muligt for Wall Street at fjerne Glass/Steagall-loven i 1990'erne førte til et krak, der var årsag til tabt rigdom for \$10 billioner, massearbejdsløshed og ufortalte tab og afkortning af menneskeliv.

LaRouche insisterer på, at hans »**Fire Økonomiske Love til at redde nationen**« omgående må gennemføres, hvis dette land skal komme sig over orkanen Harvey og forebygge lignende katastrofer, der stammer fra vores rådende, fysiske økonomi, der er som en tikkende bombe:

- Genindfør Glass-Steagall: bryd Wall Street og dets magt op;
- Skab statslige kreditinstitutioner baseret på FDR's Reconstruction Finance Corporation og Alexander

Hamiltons nationalbanker;

- Investér kreditten i ny infrastruktur med frontlinjeteknologier, inklusive højhastighedsjernbaner, fjerde generations fission, samt teknologier til fusionskraft og moderne systemer til beskyttelse mod storme og til vandmanagement;
- Vedtag et »forceret program« for opnåelse af fusion, som økonomisk drivkraft: lad en stor udvidelse af NASA's rumforskningsprogram forsyne os med drivkraften bag produktivitet og produktiv beskæftigelse.

Et Nyt Paradigme begynder at virke

Kinas Bælte & Vej Initiativ, et internationalt projekt for nye »jernbane-landbroer« og store projekter for infrastrukturudvikling, tilbyder omgående samarbejde om kreditten til og byggeriet af ny infrastruktur i USA. Dette initiativ iværksætter nu store projekter, som de længe har identificeret som værende absolut nødvendige, såsom Krakanelen i Sydøstasien og genoplivningen af Tchadsøen i Subsaharisk Afrika, projekter, som Lyndon LaRouche og hans hustru, Helga Zepp-LaRouche, længe har været fortalere for.

Helga og Lyndon LaRouche leder en national mobilisering, der fokuserer på at få præsident Trump til omgående at bringe Amerika ind i det af Kina initierede Bælte & Vej Initiativ for byggeri af ny infrastruktur i hele verden. Dette »win-win«-initiativ, og USA's tilslutning til dets projekter i hele verden, samt ligeledes USA's byggeri af sin egen, nye infrastruktur, betyder genoplivningen af USA som en industrimagt.

Den 26. august talte **Helga Zepp-LaRouche på en konference i Manhattan** om infrastruktur-nødsituationen i USA, hvor hun kom med følgende forslag:

»Tænk engang på det enorme potentiale, der åbner sig, hvis USA ville samarbejde med Bælte & Vej Initiativet«,

sagde Zepp-LaRouche til konferencen.

»Jeg mener, det er vigtigt, at man forestiller sig et helt andet system. Hvis USA i dag ville gøre, hvad Franklin D. Roosevelt gjorde – en New Deal, Glass-Steagall, samarbejde med Kina – kunne USA opleve en industriel revolution, større end på noget andet tidspunkt i sin historie. Folk må simpelthen forestille sig, at vi nu befinder os ved et systems afslutning, et system, der ikke kan reddes. Vi må erstatte det med et totalt andet system, og det har de fleste mennesker simpelthen svært ved at forestille sig, men der er eksempler på sådanne forandringer. Marshallplanen i Europa var f.eks. et sådant eksempel, og Meiji-restaurationen i Japan var et sådant eksempel – det, som Roosevelt gjorde med New Deal, så folk må simpelthen tænke, at en sådan dramatisk forandring absolut er mulig i dag.«[1]

LaRouche PAC har påtaget sig ansvaret for at få præsident Trump og Kongressen til at udføre denne handling. Men det er ligeledes alle amerikaneres ansvar, der tænker på sig selv som borgere: de, der aktivt har støttet præsidenten eller senator Bernie Sanders; de, der ikke støttede nogen, på grund af afsky for manipulationen, og den fortsatte manipulation, af valget, men som har ønsket en drastisk ændring i politikken med afindustrialisering og Wall Street-spekulation, der styrer landet; de, der kender mennesker, der blev dræbt eller gjort hjemløse og forarmede af de af Wall Street forårsagede »naturkatastrofer«. De må nu alle handle og lade deres stemmer blive hørt.

For, at se på, hvad der, nu igen, sker med store, amerikanske byer, fører alle ved deres fulde fem til den samme konklusion: Der er intet alternativ.

Foto: Oversvømmelser forårsaget af orkanen Harvey nær Houston Downtown. 27. august, 2017. (Youtube Screengrab / Evan Mallett)

[1] Citatet er fra 'Spørgsmål til Helga Zepp-LaRouche', efter hendes indledende indlæg. (-red.)

Det må ske nu!

Leder fra LaRouche PAC, 30. august, 2017 – I de næste 48 timer vil LaRouche PAC Politiske Aktionskomite udstede en politisk hensigtserklæring om de nødvendige handlinger, der må tages skridt til af USA – dets folk og dets regering – for at adressere den eksistentielle krise, som er blevet bragt i forgrunden af den hen over flere stater eksistentielle krise, som orkanen Harvey og dens følgevirkninger har forårsaget. USA kan ikke længere leve i vrangforestillingerernes domæne med skyhøje spekulative værdipapirer og kollapsende, fysisk økonomi. Vi kan ikke længere agere, som om vi på en eller anden måde kan overleve uden at kere os om at investere i broer, dæmninger, jernbaner, kernekraft, kanaler, diger ... og mennesker.

De fornødne politiske forholdsregler blev fremlagt af **Helga Zepp-LaRouche i hendes bemærkninger til Manhattan-mødet** den 26. august, og de omfattes helt af **Lyndon LaRouches Fire Love**.

Det er nødvendigt med en kursændring i nationaløkonomisk politik, og det må ske nu.

Bælte & Vej Initiativet bringer allerede en håbefuldst fremtid til nogle af de mest formørkede og krigshærgede områder på planeten. Transaqua-projektet i det centrale Afrika har fået grønt lys, og det vil blive udført med deltagelse af det samme, kinesiske selskab, der stod for byggeriet af de Tre Slugters Dæmning. Ligeledes har Kra-kanalen fået grønt lys, et af de store projekter i Verdenslandbroen, der behøves for at

skabe et samlet verdensocean for handel og udvikling, som Lyndon LaRouche længe har forklaret. Og i Syrien – hvor russisk militærhandling og/eller diplomatisk handling, i kombination med Kinas Bælte & Vej-initiativer er begyndt at vende tidevandet bort fra folkemorderiske krige og terrorisme – er Schiller Instituttet nu i færd med, i sin fulde udstrækning, at bringe LaRouches politik for Verdenslandbroen til det højeste niveau af dette lands regerings- og uddannelsesinstitutioner, som vi rapporterer andetsteds.[1] Dette er et ægte bevis på principperne i LaRouches politikker og metoder.

Hvis Centralafrika, Thailand og Syrien kan vågne og handle, kan vi så ikke gøre det samme? Er det ikke orkanen Harveys virkelige budskab og lektie? Ved at få USA til at vedtage LaRouches Fire Love og fuldt ud samarbejde med Bælte & Vej Initiativet, kan vi kaste nationen – og med den, verden – frem på et fuldstændig andet niveau. Nu.

Foto: Agenter fra U.S. Border Patrol Mario Fuentes, venstre, og Marc Gonzales undersøger et ødelagt mobilt hjem for evt. overlevende i kølvandet af orkanen Harvey nær Rockport, Texas, 27. aug., 2017. U.S. Customs and Border Protection photo by Glenn Fawcett

[1] Se Ulf Sandmark fra det svenske Schiller Instituts rapport her:

<http://www.larouche.se/artikel/ulf-sandmark-atervande-till-syrien-med-sidenvagsboken>

Billioner i kredit til ny

infrastruktur

– Orkanen viser os, der er intet alternativ!

Leder fra LaRouche PAC, 29. august, 2017 – Den igangværende ødelæggelse af liv, levebrød, økonomi og produktivitet, som orkanen i Texas forårsager, er et signal til landet: USA's valgte repræsentanter må nu, for sidste gang, have afvist og opsat genopbygning og erstatning af nationens forældede og nedbrudte økonomiske infrastruktur.

Lad ikke ordene »naturkatastrofe« blive misbrugt. En storby er ved at blive ødelagt, fordi den er i fare for oversvømmelser, og gentagent udsættes for oversvømmelser, og dens sikkerhedsforanstaltninger mod oversvømmelser – designet og bygget for 70-80 år siden – er ikke længere denne betegnelse værdige.

Orkanen Katrina dræbte næsten 2.000 mennesker og ødelagde økonomiske værdier til \$130 mia., og af samme årsag. Superstormen Sandy dræbte flere end 100 mennesker og forårsagede tab for \$65 mia., og af samme årsag. Disse katastrofer kunne have været forebygget for en brøkdel af deres sluttelige omkostninger, i tabt rigdom, for slet ikke at tale om tabte liv. Indbyggerne i New York-området gennemlever i øjeblikket »Helvedessommeren«, med det regionale transportsystem, der bryder sammen, og af samme årsag. Vi ved endnu ikke, hvor mange mennesker vil miste livet i Houston og det østlige Texas, men de økonomiske og menneskelige tab dér bliver svimlende.

»Nationen kræver handling, og handling nu!«, med præsident Franklin Roosevelts ord. Der er intet alternativ til at gå fremad for en national kreditinstitution i Hamiltons tradition, som vil finansiere de nødvendige billioner til nye

infrastrukturinvesteringer.

LaRouche PAC har påtaget sig ansvaret for at få præsident Trump og Kongressen til at gribe til disse handlinger. Men det er ligeledes de borgeres ansvar, som aktivt har støttet præsidenten, eller Bernie Sanders, og som har ønsket en ændring i den politik for afindustrialisering og Wall Street-spekulation, der styrer landet.

Når vi tænker over, hvor forfærdelige, omkostningerne for ikke-handling er, må vi ikke glemme, at det, at tillade Wall Street at fjerne Glass/Steagall-loven i 1999, førte til et krak, der forårsagede tabt rigdom til en værdi af \$10 billioner, massearbejdsløshed og ufortalt tab af menneskeliv.

Der må også komme handling for at genindføre Glass-Steagall og for hele det, Lyndon LaRouche har kaldt sine Fire Love for at redde nationen, inklusive store investeringer i videnskab som drivkraft, i gennembrud i fusionsteknologi og i en genoplivning af NASA's rumforskningsprogram.

Kinas Bælte & Vej Initiativ, et internationalt program for nye »jernbane-landbroer« og store infrastrukturprojekter, tilbyder umiddelbart samarbejde om den nødvendige kredit og for byggeri af en ny infrastruktur i USA. Dette initiativ, som i årtier er blevet promoveret af Lyndon og Helga LaRouche, udfører nu, via BVI, store projekter, der længe er blevet identificeret som absolut afgørende, såsom Kra-kanalen i Sydøstasien og genoplivelsen af Tchadsøen i Subsaharisk Afrika.

I USA er handling ligeså presserende nødvendig, omgående. Når vi ser, hvad der sker med Houston, er der intet alternativ.

Foto: Texas nationalgarde fra 386. ingeniørbataljon arbejder sammen med lokale redningsfolk for at redde indbyggere og dyr fra den alvorlige oversvømmelse i Cypress Creek, 28. aug., 2017 (Army National Guard photo by Capt. Martha Nigrelle)

En fortælling om to verdener

Leder fra LaRouche PAC, 28. august, 2017 – Som Charles Dickens skrev i *En fortælling om to byer*:

»Det var den bedste tid, det var den værste tid; det var visdommens århundrede, det var dårskabens århundrede; det var troens periode, det var vantroens periode; det var lysets tid, det var mørkets tid; det var håbets vår, det var fortvivlelsens vinter; vi havde alt i vente, vi havde intet i vente.«

I dag er det ikke to byer, men to visioner af menneskehedens fremtid, og af menneskets grundlæggende natur.

Verden er vidne til ødelæggelserne i Houston – en naturkatastrofe, selvfølgelig, men én, der fandt et »lille folk« (som Schiller sagde om den franske befolkning på det tidspunkt, hvor Dickens' fortælling foregår, før og under Den franske Revolution), der har ladet nationens infrastruktur forfalde til randen af sammenbrud. Houston er notorisk uforberedt til at håndtere oversvømmelser, selv under de årligt tilbagevendende storme, for slet ikke at tale om orkaner eller den aktuelle 1000-års oversvømmelse. Allerede i 2012 gav det Amerikanske Ingeniørselskab byen et C- i byens »standpunktsbog« mht. sikkerhedsforholdsregler mod oversvømmelse. De to hoveddæmninger til sikring mod oversvømmelse af Houston, som begge er på randen til at flyde over eller endda kollapse i den aktuelle storm, blev bygget i 1940'erne, og deres levetid udløb for 20 år siden.

Men Houston er i bund og grund ikke anderledes end alle dele af USA. Vores største by, New York, oplever for tiden et generelt sammenbrud i systemerne for transport, kloakering,

vand og mere endnu – en kendsgerning, som blev adresseret den 26. august på et Schiller Institut forum i Manhattan. Infrastrukturunderskuddet har skabt krudttønder i hele nationen, der blot behøver en enkelt gnist for at ryge i luften, som vi så det under orkanen Katrina i New Orleans, med superstormen Sandy i New York City og med tørken i det sydvestlige USA.

På den anden side har vi visionen om »håbets vår«, der er ved at blive til virkelighed med Silkevejen, som bringer storstilet infrastruktur i hele Asien, Afrika og Latinamerika, infrastruktur, som de er blevet nægtet under hele koloni- og postkolonitiden. Særligt er to af de store projekter, som Lyndon LaRouche har foreslået hen over de seneste par årtier – Kra-kanalen i det sydlige Thailand og projektet for genopfyldning af den næsten udtømte Tchadsø i Afrika, gennem omdirigering af vand fra Congofloden (Transaqua) – nærmer sig nu deres virkeliggørelse. Disse projekter er blevet voldsomt modgået af de tidligere kolonimagter og modgås stadig i Vesten under den falske forklædning af, at det 'gør skade på miljøet' og 'ikke er rentabelt'. Bag begge disse store projekter er drivkraften Kinas Bælte & Vej Initiativ, med den anskuelse, at menneskeheden ikke er et oligarkis undersåtter, men at den derimod er formålet for regeringers eksistens.

Hvorfor kan USA og Europa ikke deltage i denne verdensforandrende udviklingsproces? Den eneste årsag er den fortsatte magt, der oppebæres af det bankerotte finansimperium centreret i London og New York. Det vestlige banksystems degeneration, til at blive et uhæmmet spillekasino, der kun er villigt til at »investere« i spekulationsorgier og er drivkraften bag stadigt større forfald af den fysiske økonomi og levestandarden for de »laveste 90 %« af befolkningen – dette er den virkelighed, der førte til valget af Donald Trump. Dette er den virkelighed, der er drivkraften bag det igangværende kupforsøg imod ham, fra magterne i Londons og Wall Streets og deres slaviske, totalejede politiske ledere

og mediehorers side. »USA må ikke gå med i den Nye Silkevej«, brøler Ozymandias, fra Shelleys digt. Og han tilføjer, »Regeringen må ikke intervenere i Wall Street«. »USA må forberede krig mod Rusland ... Mit navn er Ozymandias, Kongernes Konge; Betragt mit Værk, I Mægtige, og fortvivl!«

Begivenhederne i Houston må blive alarmklokken, der ringer og vækker os. Selvfølgelig vil det amerikanske folk vågne af deres slummer for at hjælpe befolkningen i Houston i denne katastrofe – men det må også, langt om længe, handle for at genindføre det Amerikanske System, for at forlange afslutningen af dette *casino mondial* og den omgående skabelse af et statsligt kreditsystem i Hamiltons tradition, til skabelse af den nødvendige kredit til at genopbygge vore byer på et moderne niveau, vore transportnetværk, vore vandsystemer, vores energiproduktion, vore skoler og hospitaler. Som Helga Zepp-LaRouche sagde om infrastrukturkrisen på forummet i Manhattan den 26. august[1]: »Hvorfor ikke bygge 50 nye byer?« Kina har gjort det og bringer det ud til hele verden gennem Bælte & Vej. Vi kan, og må, gå sammen med dem.

Foto: Texas' redningsfolk redder en indbygger i Houston i båd, under øversvømmelserne forårsaget af orkanen Harvey. 27. aug., 2017.

[1] Se video her:
<https://larouchepac.com/20170827/manhattan-town-hall-revive-hamilton-s-american-system-and-presidency-through-larouche-s>

Helgas tale vil blive oversat og udlagt her på hjemmesiden.

Amerikanere, mobilisér: Trump må tilslutte USA til den Nye Silkevej

Leder fra LaRouche PAC, 27. august, 2017 – I dag sagde Helga Zepp-LaRouche, at Trumps tilhængere må mobilisere for, at præsidenten bringer Amerika ind i det af Kina initierede Bælte & Vej Initiativ for byggeri af infrastruktur i hele verden. Spørgsmålet om dette »win-win«-initiativ og om, hvorvidt USA går med i dets globale projekter og ligeledes bygger sin egen infrastruktur på basis af ny teknologi, er afgørende for fred mellem USA og Rusland og Kina; det er afgørende for, at Trump kan overleve det igangværende kup imod ham; og for genoplivelsen af USA som en industrimagt.

Den 20. aug. havde både *China Daily* og *People's Daily* store artikler, der satte fokus på Lyndon og Helga LaRouches rolle, både i udarbejdelsen af konceptet med politikken for den Nye Silkevej, eller Verdenslandbroen, for flere årtier siden, og også i at bringe denne politik til USA og Europa i og med, at den blev vedtaget af Kina. Deres bevægelse er den magt, der kan bringe Trump-præsidentskabet til at vedtage den. Helga LaRouche sagde, at denne bevægelse nu må mobilisere Trump-tilhængere til at få Trump ind i Bælte & Vej. Bestræbelser, med briterne som drivkraften, fra f.eks. Steven Bannons side på at forgifte Trumps bagland imod Bælte & Vej Initiativet, må modgås af denne bevægelse.

Den 26. aug. talte Helga Zepp-LaRouche på en Manhattan-konference med temaet, »En genoplivelse af Alexander Hamiltons Amerikanske System gennem LaRouches Fire Love«, en konference, der bragte kredse med sammenfaldende interesser, bestående af Trump-aktivister og kinesisk-amerikanske aktivister, tillige med ingeniører og borgere, der mobiliserer for at genopbygge New York-områdets smuldrende transportsystem, sammen.

»Forestil jer engang, hvilket enormt potentiale, der åbner sig, hvis USA samarbejder med Bælte & Vej Initiativet«, sagde Helga til konferencen. »Det kunne genopbygge USA's egen industri på mellemniveau. USA kunne investere i alle projekterne i Latinamerika, Afrika og langs den Eurasiske Landbro. Det ville simpelt hen fuldstændig ændre situationen og også genopbygge USA. Man kunne få en total forandring i USA. Man kunne få 50 nye byer. Hvorfor ikke bygge 50 nye byer? Fra kyst til kyst er der mange stater, der er meget tyndt befolket og næsten ikke har nogen byer; man kunne forbinde disse byer med dem på kysten gennem højhastigheds-togsystemet; man kunne få videnskabsbyer ...

Jeg mener, det er meget vigtigt at forestille sig et helt andet system. Hvis USA nu ville gøre, hvad Franklin D. Roosevelt gjorde – en New Deal, Glass-Steagall og samarbejde med Kina – kunne USA opleve en industriel revolution større end noget, landet nogensinde tidligere har oplevet. Folk må simpelt hen forstå, at vi nu befinder os ved afslutningen af et system, der ikke kan reddes. Vi må erstatte det med et fuldstændig nyt system, og det har de fleste mennesker simpelt hen svært ved at forestille sig, men der findes eksempler på sådanne forandringer. Marshall-planen for Europa var f.eks. et sådant eksempel, og Meiji-restaurationen i Japan var et andet – og det, som Roosevelt gjorde med New Deal; så folk må simpelt hen forstå, at et sådant dramatisk skifte absolut er muligt i dag.«

De virkelige problemer, som præsidenten må tackle – det være sig svøben med afhængighed af opiater, eller netop nu, den værste storm over den Mexicanske Golf, der nogensinde har ramt Texas, og som kræver mange tusinde redningsfolk og vidtstrakt genopbygning af hjem og infrastruktur – fordrer *princippet om det almene vel*, om fælles velfærd for hele menneskeheden. Trump kan ikke gøre dette alene, og under angreb. Amerikanere må mobilisere, så »dramatiske forandringer absolut er mulige i dag«.

Foto: Præsident Donald J. Trump og præsident Xi Jinping på G20-topmøde, 8. juli, 2017.

(Official White House Photo by Shealah Craighead)

Tænk og handl uden for 'kassen'

Leder fra LaRouche PAC, 24. august, 2017 – »Dette er virkelig et alvorligt øjeblik«, understregede Helga Zepp-LaRouche under en diskussion med kolleger i går, »og vi må få folk til at forstå, at kuppet imod præsident Trump stadig er i gang og må omstødes ved fuldstændig at ændre dagsordenen«, gennem at organisere en dramatisk, national mobilisering for fysisk-økonomisk genrejsning, baseret på fuldt samarbejde med Kinas Bælte & Vej Initiativ.

»Spillet går tydeligvis ud på at inddæmme Trump, så han ikke kan opfylde sin indenrigspolitiske dagsorden for jobskabelse, og så han ikke kan overholde sine løfter med hensyn til den internationale politik for at standse disse krige«, sagde Zepp-LaRouche. Visse militære kredse i USA forsøger tydeligvis at få Trump til at trække sig fra sin erklærede politik om at afslutte Bush/Obama-ærens krige; men »hvis vi fastholder geopolitik, er vi dømt til undergang«, udtalte Zepp-LaRouche.

De politikker, der nu gennemføres mht. Ukraine, Afghanistan og andre steder, er forfærdelige; kun i Syrien finder vi et eksempel på den rette politik for samarbejde med Rusland for i fællesskab at bekæmpe ISIS-terrorisme.

Både Rusland og Kina strækker fortsat hånden frem til Trump-administrationen for at tilbyde veje ud af kassen, inklusive

samarbejde om økonomiske og politiske spørgsmål internationalt. Og det globale, økonomiske udviklingsprogram under Bælte & Vej går fortsat fremad og er nu fokuseret omkring to afgørende, internationale møder i begyndelsen af september: BRIKS-topmødet i Xiamen, Kina (3.-5. sept.); og det Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok, Rusland (6.-7. sept.)

Men nøglen til løsningen af den strategiske krise ligger fortsat i USA, hvor det haster med at vende bøtten i det igangværende kupforsøg mod Trump ved at få præsidenten og hans team til at *tænke* ud over kassen, og *handle* ud over kassen. Trump har hidtil ikke følt tilstrækkelig opbakning fra sin bagland af tilhængere, bemærkede Zepp-LaRouche, til, at han kan bryde ud af det negative pres, han udsættes for fra dem, der forsøger at afsætte ham som præsident. Trumps støttebagland i den amerikanske befolkning er fortsat stærk, men alt for mange af dem har givet sig selv lov til at blive manipuleret til at blive ophidset over fjollede sidespørgsmål – muren, Obamacare og et værtshusslagsmål om statuer.

Dette er afledninger. Debatterer ikke sådanne spørgsmål; afvis dem. Det politiske spørgsmål, der gælder liv eller død, og som dette land konfronteres med, er at få Trump-administrationen til at gå sammen med Kina og Rusland om at bygge Verdenslandbroen (hvilket vil kræve en konkursbehandling af det bankerotte Wall Street og City of London med Glass-Steagall), og at gøre en ende på britisk geopolitik og krige én gang for alle.

At gøre dette – blot at begynde at gøre dette – vil have en særdeles positiv effekt på omgående at standse forsøget på at gennemføre et statskup.

Foto: Med anvendelse af tysk transrapid-teknologi er Shanghais maglevtog et ud af blot ganske få kommercielle maglevtog (svævetog) i drift i verden. (photo edwin_steele / flickr / CC BY 2.0)

Situationen i USA er alvorlig: Den Nye Silkevej er vejen op og ud!

Leder fra LaRouche PAC, 23. august, 2017 – Situationen i USA er særdeles alvorlig og farlig. Kupoperationen er i højeste gear for at tvinge præsident Trump til at gøre præcis det modsatte af det, han har lovet, og af hvilken grund han vandt valget: at genrejse økonomien (og helt specifikt begynde med Glass-Steagall) og standse en udenrigspolitik for krige – Det britiske Imperiums politik.

Trumps stævne i går aften i Phoenix blev heldigvis ikke den blodige slagmark, som de 'farvede revolutionister' søgte at opnå. Da folkemængden skulle til at gå hjem, blev et skænderi i gaderne, der blev igangsat af et angreb på politiet af et par demonstranter (sandsynligvis antifa'er), holdt på et minimum. Kup-flokken brugte ufortrødent hændelsen som en anledning til at komme med hysteriske anklager om, at Trump var uegnet, afsindig, sindsforvirret og måtte sættes fra bestillingen, hvis ikke via en rigsretssag, så via det 25. forfatningstillæg.

I spidsen for disse anklager så vi James Clapper, tidligere direktør for den Nationale Efterretningstjeneste (2010-2017) under Obama. Clapper, der ihærdigt mørklagde de saudiske netværk, der stod bag 11. september, optrådte på CNN ud på de små timer den 23. aug., for at kommentere stævnet i Arizona og tale imod, at Trump fortsætter som præsident! »Jeg sætter virkelig spørgsmålstegn ved hans evne til at være – hans

egnethed til at være – i dette embede ... Hvor længe må landet – for nu at bruge en frase – endnu udholde dette mareridt?« CNN's vært, Don Lemon, kom med lange fordømmelser af Trump som værende »sindsforvirret«. CNN's kommentator Ana Navarro tweetede, at Trump »muligvis« udviser »tidlige tegn [sic] på demens«.

Faren i alt dette ligger selvfølgelig ikke ud i fremtiden; dvs., ikke »hvis og når« de fjendtlige operationer vil lykkes med at afsætte Trump og trække USA's nationale institutioner med i faldet. Faren er her og nu.

Se engang på den amerikanske økonomi. Millioner lider under sammenbruddet. Men Trump er under pres for at blive i Wall Streets klør; i særdeleshed mht., at der ikke kommer nogen Glass-Steagall. I Arizona i går aftes gentog Trump korrekt sit mål med at skabe jobs; han gentog, at dette ville have en »enormt stor virkning på racerelationerne«. Men, bortset fra et par jobs her og der, såsom i kulstaterne West Virginia og Pennsylvania, der blev reddet gennem eksport af kul til Europa, er situationen fortsat dystert. En dramatisk refleksion af kollapset ses i hele godstogssystemets forværrede præstation øst for Mississippi-floden. På CSX (en af de to hovedoperatører) tog en togtur, der normalt tager et par dage fra Chicago til det vestlige Tennessee, hvilket i forvejen er ret længe, for nylig 18 dage! Forsinkelserne og trafikkerne spreder sig i hele CSX-nettets 21.000 miles.

Se på de internationale konfliktzoner. I Afghanistan kræver den eneste fremgangsmåde, der kan opbygge nationen og skabe fred, samarbejde mellem alle i regionen: Iran, Pakistan, Indien, de centralasiatiske nationer, Rusland og Kina. Men Trump er under pres for at forfølge ensidig handling, og endda at give efter for kneb for at prøve at få Indien i et modsætningsforhold til BRIKS.

Midlerne til at løfte os op og ud af dette sammenbrud og denne geopolitik, er at vedtage det Nye Silkevejsperspektiv, og i

særdeleshed i USA at haste-iværksætte Lyndon LaRouches »Fire Love«. Sats på masse-jobskabelse. Som Helga Zepp-LaRouche sagde i dag, så er det afgørende spørgsmål fortsat at erstatte det gamle paradigme med det nye paradigme for udvikling og fred. Husk, som Lyndon LaRouche understregede på det tidspunkt, at Donald Trumps valgsejr den 7. nov., 2016, var ikke et »nationalt« spørgsmål, men var en international begivenhed af stor og historisk betydning.

Se engang på nutidens spørgsmål i lyset af historiens lange bue. Faren for et Maidan II i USA er i slægt med den fare, der var til stede i USA og Europa på tidspunktet for Weimar-republikken. Præsident Franklin D. Roosevelt fik USA ud af depressionen med sin New Deal. Men Europa sank ned og oplevede fascismens fremkomst. Folk må lære af historien.

Under en diskussion af dette i dag udstedte Lyndon LaRouche en opfordring til handling: »Jeg er dybt bekymret over den situation, vi her diskuterer ... Men pointen er, at vi må påtage os ansvaret for at bakke det op, jeg har talt om, og som mine kolleger gør ... Vi må vinde dette her ... USA's eksistens afhænger af, at vi gør jobbet. Det handler ikke om at komme med forslag, men om at sejre over de ting, der er i færd med at ødelægge USA og afholde det fra at gennemføre sin mission.

«Og held og lykke til os alle!«

Foto: Præsident Donald J. Trump holder en tale til nationen, 21. august, 2017. (Whitehouse Photo)

Vil amerikanerne give en

»kulturrevolution« lov til at ødelægge nationen?

Leder fra LaRouche PAC. 22. august, 2017 – Amerika oplever i øjeblikket at blive kastet ud i kaos, med sårbare unge mennesker og/eller desperat fattige mennesker, af alle racer og alle politiske tilhørsforhold, der drives til at vælge side i en konflikt, forudbestemt til at blive voldelig, og i hvilken der ikke kan være nogen vindere, og alle vil tabe. Det er en klassisk, britiske imperietaktik, som den britiske brigadegeneral Frank Kitson i en bog af samme navn har kaldt »bänder og kontra-bänder« (*Gangs and Counter-gangs*; (1960)), en metode, briterne siden har erkendt blev brugt til at knuse opposition mod deres kolonistyre i Kenya, Malaysia, Nordirland og flere andre steder. Konceptet er, at man konstruerer en kunstig konflikt, der vender grupperinger i befolkningsmålgruppen mod hinanden, med *agents provocateurs*, der styrer begge sider, og som fører til mange dødsfald, oppisker dyriske følelser og ødelægger enhver evne for at få en forenet kamp mod den faktiske fjende – Det britiske Imperium.

En redaktør og journalist for Kinas *People's Daily*, det kinesiske kommunistpartis officielle avis, skrev en artikel i mandagens udgave, hvor han stillede spørgsmålet: »Er Amerika opslugt af en kulturrevolution?« Skribenten, Curtis Stone, beskriver mareridt med Kinas kulturrevolution i 1960'erne, hvor rasende flokke af unge mennesker (rødgardisterne) blev sat til at deltage i vold mod landets institutioner, som »kastede Kina ud i års kaos, hvor mange af landets kulturelle og historiske genstande blev fjernet eller ødelagt«. Han fortsætter: »Nylige racespændinger i USA har fået mange kinesere til at spørge sig selv, om et land, der engang var kendt som verdens 'smeltedigel', nu gennemlever sin egen kulturrevolution, og de er forvirret over, hvordan en så

uhyggeligt lignende begivenhed kunne udvikle sig i Amerika. Kaosset i Amerika er dybt foruroligende. Den amerikanske kulturrevolution, som den er blevet benævnt i nogle kinesiske medier, har alle kendetegnene på Kinas turbulente oplevelse ... Fra en Chicago-pastors krav om fjernelse af en statue af George Washington ..., og til et kongresmedlem, Nancy Pelosi, der kræver, at alle Konføderations-statuer omgående fjernes fra Capitol; og til en diskussion om, hvorvidt tiden er inde til at sprænge Mount Rushmore-nationalmindesmærket i Keystone, South Dakota, i luften, er der et fremstød for at skaffe sig af med i det mindste nogle af landets kulturelle og historiske genstande.«

Helga Zepp-LaRouche tilføjede endnu et dybt foruroligende billede – Weimarrepublikkens sidste dage i Tyskland, hvor nazister sloges med kommunister i gaderne og drev det kaos frem, der førte til den legitime regerings sammenbrud og det nazistiske diktators rædsler.

Forsøget på at fremstille de ynkelige, impotente smågrupper af »hvide herrefolk« og nynazister som folk, der på en eller anden måde støttes af præsident Trump, eller på at fremstille de sortmaskedede 'antifa'-anarkister, der kaster Molotovcocktails, som »ikke-voldelige demonstranter«, er ikke alene vanvittigt, men ignorerer det faktum, at disse grupper er præcis det, som brigadegeneral Kitson beskrev: totalt kontrollerede bander og kontra-bander, der afleder borgernes opmærksomhed fra det seneste årtis økonomisk forfald og det finansielle og økonomiske kollaps, der stormer frem. Den kendsgerning, at de, der kontrollerer disse grupper, er de samme elementer i FBI, CIA og andre korrupte efterretningstjenester fra Obama-administrationens tid, der har styret svindlen med »Russia-gate« imod præsidenten, bør fjerne enhver tvivl om, at dette alt sammen er en del af den samme »farvede revolution«, der blev lanceret af George Soros og Barack Obama, og som tilsigter at afsætte præsidenten og ødelægge ethvert potentiale for, at USA kan tilslutte sig den

Nye Silkevej, som Trump har indikeret, at han ville, og som er impulsen bag en militær konfrontation med Rusland, der ville blive afslutningen af civilisationen, som vi kender den.

Præsident Trumps meget omtalte tale om en ny politik for krigen i Afghanistan i mandags var en statsmands-lignende tale, alt imens den dog med overlæg manglede indhold. Alt imens det rapporteres, at han har godkendt en ny »bølge« af tropper til Afghanistan, så var det, han faktisk rapporterede, at han overlader beslutninger om militære deployeringer til generalerne, men at han ikke vil annoncere militære beslutninger på forhånd. Han fordømte kraftigt Pakistan for at give husly til terrorister og opfordrede Indien til at påtage sig en større rolle i Afghanistan.

Men udenrigsminister Tillerson udstedte omgående en erklæring, og afholdt tirsdag en pressekonference, som gjorde det klart, at hensigten med den nye Afghanistan-politik er dobbelt: brug de militære metoder, der har vist sig succesfulde i Syrien og Irak i bekæmpelsen af ISIS; og frem forhandlinger mellem den afghanske regering og Taliban om en forhandlet fredsftale. »Vores formål er at overbevise Taliban om, at de ikke kan opnå sejr på slagmarken«, sagde Tillerson i dag og tilføjede: »vi kan måske heller ikke vinde en sejr«. Den officielle erklæring mandag aften fra Udenrigsministeriet siger: »Taliban har en vej til fred og politisk legitimitet gennem en forhandlet politisk afgørelse for at afslutte krigen. Vi er parat til at støtte fredsforhandlinger mellem den afghanske regering og Taliban uden forhåndsbetingelser.«

Bemærk, at, under præsident Trump, har USA arbejdet tæt sammen, og med held, med Rusland i bekæmpelse af terrorisme i Syrien, og, i Afghanistans tilfælde, er Trumps nye politiske linje med forhandlinger med Taliban hen imod en forhandlet afgørelse, der inddrager alle etniske grupperinger i landet, præcis det, som russerne har promoveret.

Det er denne politik – med samarbejde med Rusland og Kina for

at skabe et nyt paradigme, der bygger på menneskehedens fælles mål om fred gennem udvikling og en afslutning af Imperium én gang for alle – som briterne og deres aktiver i USA ikke kan tolerere og er villige til at gennemføre et kup og fremprovokere en atomkrig for at forhindre. Dette er et øjeblik med stor fare, men også med endnu større muligheder. Præsidenten må forsvares, og det nye paradigme må virkeliggøres.

Foto: Demonstranter fra den ekstreme venstrefløj vælter en Konføderations-statue i Durham, NC. Flere personer blev arresteret i forbindelse med hændelsen. 14. august, 2017. (photo Rodney Dunning / Flickr / CC BY-NC-ND 2.0)

Den økonomiske løsning kan forene amerikanerne: LaRouches »Fire Love« og Kinas Nye Silkevej

Leder fra LaRouchePAC, 21. august, 2017 – USA's præsident, der i går var et 'instrument for Putins Rusland', er i dag racist og tilhænger af neo-nazisternes 'hvide overherredømme', for slet ikke at tale om mentalt syg. Denne forrykte propaganda flyder i stride strømme: fra Obama/Podesta, der styrer »Resist«-bevægelsen, som har overtaget en stor del af det Demokratiske Parti; fra de britiske og amerikanske efterretningstjenester, der har samarbejdet om at fjerne præsident Trump, lige siden han først annoncerede sit

kandidatur; og fra alle Wall Street-medieoperationerne. Præsidenten bliver offentligt truet – af kongresmedlemmer! – hvis han vover at tale offentligt i Phoenix tirsdag aften, og hans tilhængere bliver truet, hvis de vover at komme for at høre ham.

Nationen bliver manipuleret hen mod kaos og muligvis sin egen ødelæggelse. Vildskaben i propaganda-spærreilden stammer fra Londons og Wall Streets frygt for endnu et umiddelbart overhængende finanskollaps. De er fortsat bange for, at præsident Trump – som aldrig var under deres kontrol – kunne gå imod Wall Street og samarbejde med Kinas initiativ for global infrastruktur for en reel, »stik spaden i jorden« økonomisk genrejsning for USA.

Ikke som Barack Obama, der indtog embedet og vred armen om på kongresmedlemmer for at vedtage de massive bailouts til Wall Street gennem TARP (Troubled Asset Relief Program) og Federal Reserve, og som fulgte i hælene på London, der førte an i at gøre G7 til en enorm maskine for bank-bailout. Hans og »W« Bush' krige, bailouts, massearbejdsløshed og sammenbrud i vareproduktionen har siden ført til masseafhængighed af narko og alkohol og øget dødsraterne i Amerika – en virkelig, national nødsituation.

Det, som præsident Trump nu må gøre, er præcis at gå op imod Wall Street og City of London, og han må gøre det som en nødforholdsregel.

Han har netop taget ét skridt: »Millioner af jobs er vejen til at forene amerikanerne«, sagde han den 18. aug. Andrew Young – tidligere FN-ambassadør og veteranleder for borgerretsbevægelsen – sagde det samme under et interview til NBC i søndags. »De fleste af de problemer, vi står med nu, er relateret til spørgsmålet om fattigdom. Men vi ønsker stadig at sætte alt i relation til racespørgsmål ... Det var vores opgave at løfte alle op sammen, så vi kunne lære at leve sammen som brødre og søstre snarere end at gå til grunde

sammen som tåber.«

Forholdsreglerne for at »løfte alle op« findes, i Lyndon LaRouches »Fire Økonomiske Love til at redde nationen«.

Lyndon LaRouche er den førende økonom inden for det »Amerikanske Økonomiske System« – som Trump har talt om, men ikke forstået. Ved omgående at begynde med at føre en politik for genindførelsen af Glass/Steagall-bankopdelingsloven i Kongressen for at bryde Wall Street op og begynde at udstede statskredit gennem en infrastrukturbank efter Hamiltons principper, kan USA gå sammen med Kinas infrastrukturopsving med den »Nye Silkevej« for at skabe billioninvesteringer i fornyelsen af Amerikas økonomiske infrastruktur. Ligesom i de kinesiske investeringer, må videnskab – rumforskning og fusionskraft – være den økonomiske drivkraft.

I dag understregede Lyndon LaRouche, der har sagt, at den aktuelle, falske racekrig, der nu oppiskes mod Trump, truer med at udløse kaos og national ødelæggelse, »Den økonomiske løsning er det, der skal fremmes«.

Den 18. aug. havde *China Daily* en lang profil af Helga Zepp-LaRouche og Lyndon LaRouche, der beskrev, hvordan Kinas nuværende »Bælte & Vej Initiativ« udvikledes hen over flere årtier. Nu kører det for fuldt tryk i hele Eurasien, Afrika og potentielt endda i det krigshærgede Mellempøsten. *EIR* har udgivet *USA må tilslutte sig den Nye Silkevej* som brochure. Sammen med LaRouches »Fire Love«, er dette den økonomiske løsning.

Trump har ofte talt om »Alexander Hamiltons, Henry Clays og Abraham Lincolns Amerikanske System«. Den første, amerikanske organisation, der var helliget en afslutning af slaveriet og lige muligheder uden hensyn til race eller etnicitet, blev stiftet i 1788, og kørt frem til hans død, af Alexander Hamilton. Hamilton lancerede ligeledes USA's økonomiske udvikling til at blive verdens største industrination, der

sluttelig skabte bogstavelig talt millioner af jobs, med øget produktivitet, ved at opfinde statslig bankkredit til infrastruktur og fremme af varefremstilling. Hans to mål var reelt set forenet: Skab en forenet nation ved at udvikle alle dens menneskelige evner og kreativitet, og ved produktiv beskæftigelse af alle, der levede i denne nation, eller kom til den.

Dette må nu genoplives gennem en nødintervention i denne politiske krise med LaRouches forslag til økonomiske love, og gennem en opkobling til Kinas Nye Silkevej.

Hvis vi tillader, at Trump tvinges ud, vil vi stå over for en umiddelbar krigskonfrontation med Rusland og Kina, hvor det anti-russiske og anti-kinesiske hysteri, der har overtaget Kongressen og det Demokratiske Parti, er det, der bærer ved til bålet.

Foto: Præsident Donald Trump på plænen foran Det Hvide Hus, med bl.a. vicepræsident Mike Pence; 8. aug., 2017. Whitehouse Photo

---

Borgerkrig og truslen om mord må stoppes nu, med den Nye Silkevej, udvikling og jobskabelse

*Leder, 20. august, 2017 – Bestræbelserne på, ved hjælp af Russia-gate, at afsætte præsident Trump, er døden nær. **To***

ledere af *Veteran Intelligence Professionals for Sanity* (VIPS), Ray McGovern og William Binney, talte lørdag på et LaRouche PAC forum i Manhattan, hvor de gennemgik deres tekniske beviser for, at der ikke fandt noget hack af DNC-computerne sted, og at korrupte efterretningsfolk fra Obama-tiden havde fabrikeret beviser, der pegede på Rusland, for at standse Trumps bestræbelser for at bringe USA sammen med Rusland og Kina for fred.

Men kupmagerne har ikke opgivet – de er nu gået videre til at bruge racespørgsmålet som lokkemad og bruger provokatører på begge sider, og bruger medierne, til at oppiske racehad, ligeledes på begge sider, og skaber en potentiel borgerkrig og betingelser, der er befordrende for et mordforsøg, gennem den berygtede »enlige morder«, mod præsidenten.

Det faktum, at præsident Trump havde fuldstændig ret, da han udtalte, at der var voldelige provokatører på begge sider i katastrofen i Charlottesville, bliver tydeligere for hver dag, der går. Forsøget på at gentage Charlottesville-kaoset i Boston resulterede blot i, at en håndfuld konservative marcherede for ytringsfrihed og blev mødt af omkring 10.000 »anti-nazistiske« og »anti-fascistiske« moddemonstranter. Politiet udførte deres arbejde og holdt de to sider adskilt (ikke som i Charlottesville), men der var 33 anholdelser af voldelige »antifa«- og »Black Lives Matter«-militante, der udfordrede politiet. Bostons politikommisær William Evans sagde, at der var tre kategorier på gaden: »De, der kom for at deltage i rallyet, de, der kom for at protestere mod det, og de, der ønskede at starte ballade.«

Tidligere FN-ambassadør og borgerretsforkæmper Andrew Young skar igennem labyrinten af løgne i et NBC-interview i søndags:

»De fleste af de problemer, vi nu har med at gøre, er relateret til fattigdom. Men vi ønsker stadig at sætte alt i relation til race«, sagde ambassadør Young. »Grunden til, at jeg ikke har det godt med at fordømme Klan-typerne, er, at de

næsten er de fattigste af de fattige. De er de glemte amerikanere. Og de er blevet brugt, og misbrugt, og forsømt. I stedet for at give dem billig sundhedsforsikring, giver de dem 'sorte lunger'-jobs ... Vores opgave [i Borgerretsbevægelsen] var ikke at nedgøre hvide mennesker. Vores opgave var at løfte alle op sammen, så vi ville lære at leve sammen som brødre og søstre snarere end at gå til grunde som tåber.»

Helga Zepp-LaRouche var enig i, at ambassadør Young havde identificeret problemet, men insisterede på, at han, og alle velmenende mennesker, også må identificere løsningen, der kan frembringe den udvikling og jobskabelse, han kræver, på den eneste måde, der er mulig – at gå med i LaRouche-bevægelsens bestræbelser på at få præsident Trump til at gå fremefter med sin plan om at tilslutte sig Bælte & Vej Initiativet, skabt af Kina, nu, og gennemføre **LaRouches Fire Love** – Glass-Steagall, statslig bankpraksis (Nationalbank), skabelse af statskredit efter Hamiltons økonomiske principper og en politik for videnskab, der er centreret omkring forcerede programmer for udforskning af rummet og skabelse af fusionskraft. Der er et voksende antal Demokrater, der afviser Russia-gate, der afviser det kontrollerede »bande-kontrabande«-fremstød for borgerkrig, og som vil gå sammen med Trump-tilhængere for at kræve en sådan reel udvikling som den eneste løsning. Tiden er nu inde til handling.

Foto: Kaos og vold under »Unite the Right«-rallyet i Charlottesville, VA. 12. august, 2017. (photo © 2017 Rodney Dunning / flickr / CC BY-NC-ND 2.0)

Enestående muligheder og store farer i dag – Et LaRouche-øjeblik for lederskab

Leder fra LaRouche PAC, 17. august, 2017 – Der er både enestående, nye muligheder og store farer i det aktuelle, hidtil usete historiske sammenfald af begivenheder.

Til en begyndelse, så ses mediehistorierne om Charlottesvillie, og at præsident Trump skulle være racist, som 'fake news' af flere og flere amerikanere, på trods af, at denne kupoperations britiske afstamning endnu ikke er gået op for dem. Der har været et skifte i denne retning, med at fatte aspektet med 'fake news', blot fra tirsdag og frem til i dag. Mange har set Trumps pressekonference den 15. aug., hvor han ikke fik lov at tale om infrastruktur, men blev overdøvet af pressens mænader. Men han kæmpede imod meget effektivt og sandfærdigt. Trump kæmper, og det er med til at vende befolkningen fra frygt til vrede. »Vi støttede ham. Vi er ikke racister. Vi mener ikke, han er racist.«

Men økonomien er Akilleshælen. Livsbetingelserne er faldende for millioner af mennesker, og der synes ikke at være nogen lettelse i sigte. Det er fortsat vores opgave at udbrede kendskabet til de handlinger – som det skitseres i Lyndon LaRouches »Fire Love« – der vil genoprette kursen mod fremskridt. Folk kan løftes til at forstå Alexander Hamiltons principper om statskredit. Man kan se dette princip virke i Eurasien, langs den Nye Silkevej! Store og skønne projekter. Amerikanere bør stille sig selv spørgsmålet – som der nu også er nogle, der gør: Hvis Silkevejen kan bygges derovre, hvorfor så ikke her?

Folk søger et lederskab, der kan dirigere løsningen på krisen. Dette er et »LaRouche-øjeblik«. For, mange mennesker, især dem, der var blandt de første til at respondere til LaRouchePAC's nye appel (»Præsident Trump, efterforsk britisk underminering af USA«), har allerede kendt til Lyndon LaRouches lederskabsrolle og historie, som går mange år tilbage. Det er, som om LaRouches identitet som en stor leder nu er i færd med at tone frem, nærmest spontant, gennem denne stormfulde periode.

Da Lyndon LaRouche i dag blev briefet om dette, svarede han, i store træk: »Ja. Eftersom folk roser mig lige nu, bør jeg igen lade min stemme høre. Eller i det mindste gennem nogen, der er i det her. Det er den eneste måde, hvorpå man kan få en indvirkning på de ændringer, som folk nu efterspørger. Jeg lever, og jeg kan gøre det, jeg hidtil har gjort i hele mit liv. Og det har ikke ændret sig. Det er ikke bare mig, som person. Det er det, jeg repræsenterer, som en akse for at slå til der, hvor det er nødvendigt. Det er det eneste, jeg faktisk nogensinde har gjort, som var vigtigt. Og jeg gjorde det – og jeg håber, vi kan gøre det nu.«

USA burde for længst have tilsluttet sig den Nye Silkevej – det største program for infrastruktur og udvikling i menneskehedens historie. Blot fordi det ikke bliver rapporteret i de amerikanske medier, betyder det ikke, at det ikke eksisterer!

Foto: Lyndon og Helga LaRouche under en Schiller Institut-konference i Berlin, juni, 2016.